

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

הקול לא משקר

"היה לי ברור שזה איזה שהוא תרגיל של הרבי הזה, שהעיניים שלו לא עוזבות אותי. לא רציתי לחזור בתשובה."

סיפורו של ארז לוונברג, מורה לפיתוח קול שפיתח שיטת טיפול רגשית יוצאת דופן.

צילום: רעות בריל

אתה מבין שהמשיח צריך להניח תפילין...
התועודת

סקר קטן,
אנונימיות מובטחת
פויקה!

אוי החופש
שאלת השבוע

קשה לי לשמור
על העיניים
קדושים ברשת

חמישים מדרגות
מתחת לארובה
שיחת חברים עם מיכי
יוספי

משקיעים
באמונה
מקום בטוח לכם לקבץ.

באמונה
בזמן אבן קביל

072-395-1096

bemuna.co.il

חפשו אותנו בגוגל "משקיעים באמונה"

זה הזמן להשקיע באמונה
וליהנות מ-2 מנגנוני הגנה

גם בטוחה
נדל"נית
וגם ערבבות
חברה

שומרים על הבית מחסנים את הילדים!

עקב העלייה בתחלואת קורונה בקרב ילדים ונוער, משרד הבריאות קורא לצעירים בגילאי 12 ומעלה לבוא ולהתחסן

פרופ' צחי גרוסמן, יו"ר האיגוד הישראלי לרפואת ילדים:
"החיסון נגד נגיף קורונה הורחב לבני 12-16 לאחר בדיקות
מחמירות שבחנו את יעילות החיסון ואת בטיחותו בקבוצת
גיל זו. בארה"ב חוסנו עד כה 2.5 מיליון נערים ונערות.
החיסון יעיל נגד נגיף קורונה."

בישראל התחסנו עד כה כ-5.5 מיליון איש שאפשרו את החזרה לשגרה.
עקב העלייה בתחלואת קורונה בקרב צעירים, המגפה עלולה להתפרץ
שוב. החיסון הוא הדרך להיות מוגנים מפני זנים מסוכנים של קורונה, להימנע
מבידוד, ולהפחית את ההזדבקה בישראל. החיסון הוא הדרך להגן על בריאות
בני הנוער ולשמור על השגרה."

יש לכם עוד שאלות? הסתמכו רק על מידע מוסמך ומהימן והיועצו ברופא המטפל!

קו המידע-מטה ההסברה | 03-509-7000

הצעד הראשון שלך להצלחה מתחיל כאן!

שובר מתנה
בקניוני עזריאלי
למגיעות ליום
הפתוח

יום פתוח חוויתי בקמפוס מכללה ירושלים

בהשתתפות הרב ברוך סליי - ראש מדרשת אוריה

כ"ד בתמוז 4.7 | 10.30-14.00

לימודי תואר ראשון בחינוך לבוגרות תיכון או אולפנות
3 ימי לימוד בשבוע < מגוון מלגות < מעונות חינם לשנה א'
מסלולי הלימוד: תנ"ך ומחשבת ישראל | אנגלית | חינוך מיוחד | מתמטיקה
מדעי הטבע | משאבי למידה | מוסיקה | הגיל הרך

מסלול ישיר לתואר שני במכללה ירושלים:

הרבה יותר בפחות זמן! התקדמות מהירה, בשכ"ל מופחת!

רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

לפרטים ולהרשמה: 02.6750724/918 | rishum-jer@michlala.edu |

למרבח הפליאה, למרות כל גודל רשעותו, כאשר רבי
היארצ'יטל של אביו, הוא חיפש בית כנסת כדי לומר
קדיש. הפליאה הייתה לבוא בתו הכנסת באזור דחו
אלו או ברחו מפניו.

**שיחת
חברים**

עם מיני יוספי

הרוצח שבנה מקווה

הדעת, "מחמת רבוי הפגמים והקלקולים שקלקל על ידי מעשיו". אליו- אלינו פונה רבי נחמן: "ענה ואמר, אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן". חסידים פירשו את הביטוי "ענה ואמר", שרבי נחמן אמר קודם כל את החיזוק לעצמו, ואחר כך פנה לעודד אחרים.

מהי הכוונה "אם אתה מאמין שיכולים לקלקל"? לכאורה, לא צריך שום אמונה בקלקול! אלא שאם ננסה להיזכר בימי נעורינו, כשעוד היינו אופטימיים ושמחים באופן טבעי - נראה שבאמת לא חשבנו שאפשר להתקלקל וליפול כל כך רחוק. אם בסופו של דבר קרה קלקול עוצמתי כזה, שהיה נראה רחוק מהחשיבה שלנו, אז תאמין גם שיכולים לתקן, למרות שזה נראה רחוק מלעלות על דעתנו.

רבי נחמן כאן מדריך אותנו, קודם כל, עוד לפני התיקון בפועל - להאמין. אין הכוונה לעצור אותנו מלתקן, אלא להדגיש את הצורך להפנים שאנחנו תלויים באמונה. כשאתה "מאמין שיכולים לתקן", אז אתה כבר לא לבד. כשאתה מאמין, התחברת לקב"ה וכבר אתה במקום אחר.

בעידן המודרני, אנשים ממהרים לפעול עוד לפני שהם ניסו לקבל יישוב הדעת כראוי. את המשפט של רבי נחמן, אפשר לחלק לשלושה שלבים: 'תאמין', 'שיכולים', 'לתקן'. 'תאמין' - קודם כל תשהה, תפנים את האמונה. כי באמת, בכוח שלך לבד אתה לא יכול לנצח. ברגע שאתה מאמין, אז כל צבא מעלה, כל מלאכי מרום, באים לעזרתך. כל רצון טוב בורא מלאכים טובים שיצטרפו אליך ואז אתה כבר עובר למצב של 'שיכולים'. בסוף, מגיע גם הביטוי המעשי - 'לתקן'.

אם כבר באת לבית כנסת

ישנו סיפור על אומן של ימי המהפכה הקומוניסטית. עוד בתחילת המהפכה, לפני ההתייצבות של השלטון החדש, היו בכל רוסיה ואוקראינה מלחמות נוראיות בין כנופיות, שהובילו כמובן לפרעות ביהודים. מספרים שהיה יהודי אחד שהצטרף לאחת הכנופיות הללו, ונעשה אחד המפקדים שלה. הוא הטיל את חיתתו על רבים ועשה עוולות נוראיות, כולל שפיכות דמים.

למרבח הפליאה, למרות כל גודל רשעותו, כאשר הגיע היארצ'יטל של אביו, הוא חיפש בית כנסת כדי לומר קדיש. הבעיה הייתה שבכל בתי הכנסת באזור דחו אותו או ברחו מפניו. אחרי חיפושים, הוא הגיע בסוף לקלוז של חסידי ברסלב באומן, שם פגש אותו אחד מאנשי הקלוז, ולא רק שהוא קיבל אותו והסביר לו מתי ואיך לומר קדיש, אלא הוא ניסה ממש לקרב אותו. החסיד אמר ליהודי: "אם כבר באת לבית הכנסת, אולי תלמד גם פרק משניות לעילוי נשמת אביך? ואם תניח תפילין, זה בכלל עניין גדול!" ממש לא יאומן! לבוא לבן אדם שפל כזה, רוצח שעושה עוולות נוראיות על ימין ועל שמאל, ולהאמין שאפשר לדבר איתו, זה החידוש הנפלא - שיכולים לתקן.

המשך הסיפור היה שלאותו יהודי שפל כל כך נפתח הלב מהקירוב של החסידים, ולמרות שהם ידעו על מעלליו הם התייחסו אליו בכבוד, עד שהוא השתנה מהקצה אל הקצה. הם זיהו בו את הנקודה היהודית - היהודי שרוצה לומר קדיש על אביו, ובזכות היחס שלהם הוא המשיך לבוא מפעם לפעם לתפילות, עד שעזב את כל עיסוקיו הלא טובים.

אחרי תקופה שהוא הלך והתקרב, הוא שאל את רבי לוי יצחק בנדר מה הוא יכול לעשות כדי לתקן את מעשיו בעבר. רבי לוי יצחק אמר לו, שבגלל שהשלטונות הקומוניסטיים סגרו את כל המקוואות, בניית מקווה תהיה תיקון גדול. היהודי התגייס לעניין ובנה מקווה מתוך מסירות נפש אמיתית, של איום בסכנת מוות יומית. באורווה שליד הבית שלו הוא חפר מקווה נסתר, שהיה צריך לרדת חמישים מדרגות כדי להגיע אליו, והייתה תקופה שהמקווה הזה היה המקווה היחיד באומן שיכלו להשתמש בו.

אותו יהודי ממש התהפך לטובה, הוא נעשה ליהודי כשר ושלם ותיקן ככל יכולתו את מעשיו. חברים יקרים! תאמינו שיכולים לתקן! לחיים!!

שלום חברים! רציתי לשתף אתכם בתובנות חשובות משיחה קצרה של רבי נחמן, שבדרך כלל רגילים לצטט ממנה רק את הסיימת. אומר רבי נחמן: "לענין התחזקות לבל יפל האדם בדתו מחמת רבוי הפגמים והקלקולים שקלקל על ידי מעשיו". רבי נחמן מלמד אותנו, שתיקן ההפסד הרוחני שלנו בחיים נובע מנפילת הדעת. לא הקלקול של המעשים והפגמים בפועל הם שמפילים את האדם לבאר שחת, אלא דווקא המסקנות שהוא מסיק כתוצאה ממה שעבר עליו.

רבי נחמן ראה הרבה מאוד אנשים שוויתרו מראש על הטובה שהם יכולים להביא לעולם, רק בגלל שהם הגיעו למסקנה שהם לא ראויים. הם התבוננו בעבר שלהם, ראו את הטעויות והנפילות שלהם, והסיקו מסקנות שלאנשים נפולים כמותם אין סיכוי. המסקנות הללו, שמובילות לייאוש וחידלון, נקראות 'נפילת הדעת'.

ה'אמר-אמת' מגור נותן לתופעה הזאת שם דומה. הוא אומר שתיקן ההתמודדות של האדם בעולם היא להתגבר על 'חלישות הדעת'. הוא לומד את הביטוי הזה מדברי חז"ל על פרשת בהעלותך, שם נאמר על אהרן הכהן "חלשה דעתו". כאשר הוא ראה שכל הנשיאים הביאו תרומה לחנוכת המשכן, ורק הוא, כנציג שבט לוי, לא הביא כלום. גם על קין, אחרי שה' קיבל את הקרבן של הבל, ואת שלו לא, נאמר שחלשה דעתו. חלישות הדעת הזאת היא בעצם אותה הסקת מסקנות שגורמת לנפילת הדעת. רבי נחמן קורא לנו: "לבל יפל האדם בדתו!"

כל השהייה לטובה

כל הנפילות שעברנו הן יצירת נתוני פתיחה לעבודה שלנו, ואתם אנחנו מיועדים להאיר. החיזוק כאן הוא ליהודי שמתמודד עם הסוגיה של חלישות

**לתלמוד תורה מוריה
באלעד
ובפתח תקווה**

דרושים

• מחנכים

• מלמדים

למקצועות הקודש והחול

בבוקר ואחה"צ

קורות חיים לדוא"ל:
moriyaelad@gmail.com

כל תלמיד והדרך שלו...

תואר שני M.Ed. לגברים בלקויות למידה

הצטרף אלינו לתכנית אקדמית ייחודית ומעשירה
עם סגל מוביל, קשוב ותומך, בכיתת לימוד נפרדת
לגברים, ובאווירה תורנית בחולון.

- ◆ למידה משולבת בקמפוס (ימי שלישי או חמישי) ובזום.
- ◆ לוח זמנים מותאם לקהילה הדתית.
- ◆ אפשרות לעבודה בתפקידי מפתח.
- ◆ לבעלי תואר ראשון בחינוך מיוחד*.
- ◆ אפשרות הרחבה לאבחון דידקטי על סמך לימודי התואר.

*או מדיסצפלינה קרובה

50% הנחה
בדמי רישום

טאבלט יוקרתי
מתנה לכל נרשם! **

**בהתאם לתקנון

תלפיות ✓
המכללה האקדמית לחינוך בחולון

מרכז ייעוץ והרשמה:

1-800-071-500

054-9656631

rishum@talpiot.ac.il

www.talpiot.ac.il

דור הרפואה

משהו מאוד מנחם על דורנו

הרב שמואל אליהו

ש

והמלכות תהא למינות, ואין תוכחת. בית הועד יהיה לזנות, וחקמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת, נערים ילבינו פני זקנים, גדולים יעמדו מפני הקטנים. בן מנבל אב, בת קמה באמה, כלה בתמותה, אויבי איש - אנשי ביתו, פני הדור כפני הפלג, הבן לא יתביש מאביו וכו'. ואתה שואל את עצמך: למה בדור של גאולה יש חוצפה, הרי היה ראוי שתהיה דווקא קדושה גדולה.

והתשובה היא שכל הנשמות שחזרות בדורנו חוזרות עם המומים הרוחניים שלהם. רק שבדור ההוא לא הייתה להם תקווה והם מתו, אבל בדור שלנו השם זורק עליהם מים טהורים ואוויר של ארץ ישראל מחכים אותם וכך הם חוזרים ומתרפאים.

הפירוש הזה נותן הרבה מאוד תקווה, במיוחד כששומעים על כל המצעדים האחרונים, ואנחנו שואלים את עצמנו: איך הם מתחברים לכך שחזרנו לארץ ישראל ובאנו לבנות את ירושלים וכו'? איך זה מתחבר לזריקת המים הטהורים ולמילת עורלת הלב בדור הגאולה?

והתשובה היא שאלוקים שמר את כל הנשמות הללו דווקא לדור הזה, והדור הזה הוא כמו בית רפואה לכל הנשמות החולות מדורי דורות. הרי זה כמו מי ששואל למה בבית רפואה יש כל כך הרבה אנשים חולים ופצועים. והתשובה היא כי פה יש רופאים. וככל שהרופאים יותר טובים, כך החולים המגיעים אליהם הם היותר קשים. וזה הדור שלנו.

נכון שזה מאוד מנחם?

מעתי הסבר מדהים על מה שקורה בדורנו. איך יכול להיות שדווקא בדור של גאולה וקיבוץ גלויות יש כל כך הרבה התמודדויות רוחניות שלא היו בדורות עברו, ובלשון הגמרא "חצפא יסגי".

ההסבר בנוי על שני הסברים מעניינים מאוד של חז"ל. אחד שאומר כי תחיית המתים זה לא מה שאנחנו חושבים. כולם מדמיינים לעצמם משהו שיוצא מהקבר אחרי שהיה קבור בו כמה שנים או כמה אלפי שנים. אבל הגמרא אומרת שההסבר הוא גם זה ובעיקר משהו אחר. כך מסביר רבי יהודה שתחיית המתים "אמת משל היה" (סנהדרין צב:), ופירש רש"י שתחיית המתים היא גם אמת, אבל היא בעיקר משל על קיבוץ גלויות, שבגלות היינו משולים לעם מפוזר ומפורד בין העמים, ונחשבנו לעם מת. למרות שהאנשים חיים, העם מת. כשאנו חוזרים מהגלות ומתקבצים להיות עם אחד, הרי זה כמו תחיית המתים של האומה שקמה לתחייה.

עוד אומרת הגמרא לגבי מי שקם לתחייה שהוא חוזר במומו ומתרפא (סנהדרין צא:). פירוש: אם אדם מת כשהוא חסר יד, הוא חוזר לחיים בלי יד אבל אחר כך הוא מתרפא. על פי זה שמעתי הסבר כי נשמות אנשי בית שני שנפטרו מהעולם במחלוקת ושנאת חינוס חוזרות כעת עם כל השנאת חינוס שהייתה להם. אבל בדור של תחיית האומה הם מתרפאים ממנה בזכות המים הטהורים שהשם זורק עלינו.

זו הסיבה לכך שהגמרא אומרת כי בדור של הגאולה "חצפא יסגי,

והעמידו תלמידים הרבה

תואר ראשון B.Ed. **תוכנית מלמדים** מסלול יסודי עם דגש להוראה בתלמודי תורה בקמפוס התורני לגברים ברחובות

אפשרות להרחבת
הסמכה

מסלול
דו חוגי

תעודה
מקצועית

קורסים ייחודיים להוראה
משמעותית בתלמודי תורה

התמחויות נוספות:

אנגלית | מתמטיקה | לשון | **חדש!** מדעי הטבע | תושב"ע | תנ"ך | חינוך מיוחד
 היסטוריה | תקשורת | הסבת אקדמאים | מסלולים מיוחדים להמשך ישיר לתואר שני

מלגה ייחודית ע"ס 4,000 ש"ח
 לתוכנית מלמדים ולהתמחויות אנגלית, מתמטיקה, לשון ומדעי הטבע
 לנרשמים לשנה א' תשפ"ב עד לתאריך י"א באב תשפ"א (20.7.21)

חפשו ב Google "תואר ראשון באורות רחובות" | [f](https://www.facebook.com/orit.ac.il) | 1800-500-210
 ליין: Liran@orit.ac.il | 08-9485622 | 052-4004545 | 052-5001313

* במוסדות האקדמיים במסר הדתי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרחוק ובחויית הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון "מאגר מחוזות" 2020 | ** ע"פ הקרטרונים של משרד החינוך

מה נדאי לעשות עם הגדולים בחופש?

מי במצוקה?

יובל לוינגר

'חינוך פשוט'

מי המבוגר האחראי

הרב אלישע ינון

ר"מ בישיבת ההסדר בית שאן

הנטייה הראשונית על מנת להעסיק את הילד באופן חיובי, היא לחפש אטרקציות ודברים מעניינים. אך לפני כן, עדיף שהרעיונות יבואו בראש ובראשונה מהילד עצמו.

קח את הילד לפיזה, שאל אותו: מה אתה אוהב לעשות? איזה דברים גורמים לך סיפוק פנימי? איזה דברים אתה לא מספיק לעשות כל השנה, והיית רוצה, שעכשיו יש לך הזדמנות לעשות אותם? האם יש לך חלום לא ממומש?

לאחר מכן שב איתו וחשוב איך אתה יכול לעזור לו לקדם את רצונותיו. אם הרצונות הם שלו, הוא יפעל באופן יותר משמעותי.

בכל אופן, לאחר שאמר את כל מה שהיה לו לומר, וישבתם על תוכנית מימוש, ניתן להוסיף רעיונות כמו: עבודה, נהיגה, מוזיקה, אומנות כלשהי, להציע לו שיעבוד

בשביל הבית (אפילו בתשלום, אם מדובר בתחומים לא סטנדרטיים, כמו תיקונים, שיפוצים, או כל דבר אחר), הספקים בלימוד תורה, לימוד תחום מקצועי שיכול לעניין אותו (להיות צמוד לחשמלאי, להיות צמוד למסגר, ועוד... ללמוד את המקצוע מתוך ניסיון החיים).

כאשר עולים לנו רעיונות, נדאי לנסות להתאים אותם כמה שיותר לילד על פי מה שאנו מכירים. נסה לא לחשוב לפי המוכר והידוע בלבד, אלא לנסות לצאת מהקופסה. למשל, תעלה בדרך אגב כל מיני רעיונות שזורקים בוטסאפ, או עבודות שמציעים אנשים מציעים. והכי חשוב, נסה לחבר את הילד לעצמו, לרצונות שלו. ככל שגייעו הדברים ממנו הוא ירגיש שלא אתה האחראי לחייו, אלא הוא אחראי לחייו. לכן גם את שאלות הדברים שהיה רוצה לעשות' עדיף לעשות בפורום משפחתי רחב יותר ולא אישי.

כאשר אני שומע את השאלה הזו, נצבט ליבי. מכיוון שבשאלה עצמה טמונה הנחת יסוד שגורמות לנו ולילדים למתח, קושי ותסכול.

הנחת היסוד היא שאנו במצוקה ובני הנוער הם מעין 'נטל' שצריך 'להתמודד' אתו.

התחושה הזו עוברת אל הילדים, גם ללא מילים, ולכן גם אם לבסוף נמצא להם פתרונות יצירתיים עדיין תישאר התחושה שהילדים מכבידים עלינו. שצריך להסתדר אתם...

כדי לעשות את השינוי בגישה, נשאל את עצמנו את השאלה הבאה: מדוע אנו מרגישים מצוקה כאשר בני הנוער יוצאים לחופש?

כאשר בני הנוער נמצאים במוסדות הלימוד אנו קצת מנותקים מהם ולעתים נוח לנו להרגיש ששם הם לומדים ושם הם 'מסודרים'. לעומת זאת כאשר הם נמצאים בבית ואנו רואים שהם עושים ימים כלילות (כלומר ישנים כל היום...) אנו מתאכזבים. ברגע שנקודת המוצא היא שאנו מאוכזבים מהילדים, יהיה קשה לנו להתחבר אליהם דרך אטרקציות ופעילויות שונות.

החופש מאפשר 'חלל פנוי'. מטרתו של החופש היא לצאת מהשגרה הלוהצת ולאפשר לילד (וגם לנו) לעשות את הדברים מתוך בחירה פנימית. החופש הוא הזדמנות נפלאה לחיפוש פנימי.

הילד צריך להחליט אם הוא קם לתפילה או לומד בזמנו הפנוי. יתכן ואחרי כמה ימים של 'שעמום' דווקא אז הוא יפנים שעליו לעשות משהו מהותי שימלא את הצורך האמיתי שלו.

אם אנו ההורים ננסה לחוץ על הילד, למצוא עבורו 'פתרונות' לחופש, נפסיד את ההזדמנות המיוחדת שיש לילד לחיפוש פנימי ואמיתי שלו. אם כך, מה עלינו לעשות?

החופש הוא הזדמנות נפלאה עבורנו לזכור כי הילד המתוק שלנו אוהב בעיני אלוקים ואדם (כלומר בעינינו) גם כאשר הוא ישן בשעה מאוחרת וגם כאשר אין לו כח לעזור בבית.

העבודה הפנימית שאנו עושים כדי לקבל את הילד כמות שהוא, מעניקה לילד שלוה, אמן וביטחון שמאפשרים לו להתמודד עם הקשיים של החיים בכלל והחופש בפרט.

יתכן ונדמה לרגע כי התשובה שהצגתי כאן 'מתחמקת' ואינה מציעה מגוון פתרונות חיצוניים כדי לקדם את הילד, אך בעומק הדברים - שינוי הגישה שלנו והעבודה הפנימית שנעשה, ייצרו אמן משמעותי בינינו לבין הילד ואולי הוא בעצמו יפתיע אותנו ברוצן שלו להתקדם ולפעול.

המפתח לפיתוח כוחות הנפש

ד"ר מיכאל אבולעפיה

מכון אבולעפיה

גיל הנעורים הוא גיל שעוסק בניין הדימוי העצמי, כוחות הנפש, כוחות החיים. לכן זמן הנופש הוא אמור להיות הזמן האידיאלי לפתח את הכוחות האלה דווקא. ואם לא, אז משעמם, כלומר ריק לנו בפנים.

המתבגרים מזכירים לנו את עצמנו המבוגרים... לפעמים גם אנחנו לא פיתחנו מספיק את הכוחות האלה, כוחות החוויה, כוחות היצירה, כוחות המדמה, כוחות הנפש. הנופש מזמין אותנו לעבור לתורה גדולה, והיא התורה העוסקת בליישם במציאות את מה שאנחנו למדנו כל השנה. במשך חודש או חודשיים בשנה אנחנו מוזמנים למלא את הזמן בכל מה שיעזור לנו לפתח את עצמנו מבפנים.

כמובן שכל הרעיונות צריכים לבוא לידי ביטוי תוך כדי שיח עם הצעירים, אבל מכל מקום יש לנו ההורים אחריות לעזור להם לבחור נכון איך לפתח את כוח המדמה, איך לפתח את כוחות החיים בפנים. תקופת החופש היא חלון הזדמנויות לעסוק במה שאנחנו לא עוסקים במשך השנה:

הזדמנות לטייל: טיולים משפחתיים ארוכים אולי עם לינה בשטח, אולי שבילי ישראל, אולי מים לים. המפגש עם הטבע הישראלי מזכיר קצת מה שמתרחש דרך לימוד התורה, הוא מפיגש אותנו עם עצמנו, הוא מחבר אותנו אל החיים הפנימיים. ככל שהתנאים הם יותר טבעיים עם פחות בתי מלון, כך החוויה יותר בונה.

ככל שזה זול יותר, זה טוב יותר. בני נוער לא אוהבים טיולים מאורגנים באוטובוס ממוגן, ולא לישון בבתי מלון ולא להיות כל היום מול מסך. לפעמים נראה שהם אוהבים זאת, אבל המקום העצמי שלהם סובל שם. עלינו ההורים לרומם אותם אל שורשם הטוב.

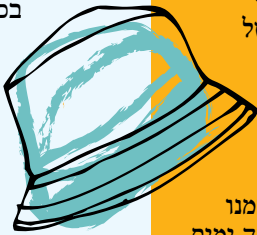
יצירה: ידוע שיש איזון בין יצר ויצירה, וככל שאנחנו עוסקים יותר בליצור, אנחנו מביאים את הנפש שלנו לידי ביטוי ופחות נזקקים ליצר. לא מדובר ברגש אלא בהבעת הנשמה שבאה לידי ביטוי, דרך מוזיקה, ערבי שירה, ציור, צילום ועוד.

זמן איכות עם כל ילד: במשך השנה אין לנו כל כך את ההזדמנות ליצור קשר פרטני עם כל ילד, בעיקר במשפחות גדולות. כל ילד הוא מיוחד והוא זקוק לזמן לבד עם אחד ההורים, להשתעשע אתו.

פרויקטים של התנדבות: זמן הקיץ הוא הזמן של התנדבות. למשל קייטנות של ילדים עם צרכים מיוחדים. ואפשר גם להתנדב אצל האישה הבורדה שגרה לידנו או בעזרה לחולה שזקוק לתמיכה.

ועוד סדנאות של יצירה, סנפלינג, צילום או נשימות מעגליות; הנושא של הסדנא לא חשוב כמו עצם היוזמה לקחת אותם למקום בו עוסקים בניין האישיות המתפתחת.

עלינו ללמד אותנו לפתוח את הדלת לצאת מן הבית ולהיפגש עם אנשים שונים, עם מקומות שונים ועם חוויות שונות כי זהו המפתח לפיתוח כוחות הנפש: ריבוי קשר עם המציאות.

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

רק עד יום ראשון

מכירה מיוחדת

מתנה על כל קניה

מקום ראשון
באיכות השירות

Sauter SAMSUNG BOSCH Haier Whirlpool SHARP PHILIPS ZANUSSI אלקטרה
SIEMENS Miele TADIRAN Electrolux TOSHIBA dyson AEG beko Blomberg
LIEBHERR Hisense Constructa Xiaomi Apple Lenovo hp ASUS JBL LG

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
בתוקף עד- 4.7.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

פניקה

אוהב, לא אוהב

אורי צוקר, ישיבת לב חדש

בואו נעשה סקר קטן, אנונימיות מובטחת.

שניה. חשוב שהתשובות לא יהיו מה שאנחנו יודעים, אלא מה שאנחנו מרגישים.

אז בואו נתחיל: מי שמרגיש שה' הוא מלך רחמן, אבא טוב, טוב ומיטיב, אוהב אותנו אהבה שאין לה סוף, רוצה שיהיה לנו הכי טוב שאפשר וכו' וכו' שירים את ה'יד. רגע, נספור אתכם. סבבה, אתם יכולים להוריד.

עכשיו, מי שמרגיש (לא חושב!) שה' הוא מלך קנא ונוקם, שמחכה לנו בסיבוב ובודק אותנו בזוכית מגדלת על כל טעות קטנה. מי שמרגיש שהוא רושם לנו את כל הפאשלות ורק מחכה שנסיים כאן את הקדנציה כדי לסגור איתנו חשבון, שירים את ה'יד. וואו, חכו חכו, לוקח זמן לספור את כולכם. אוקי, תורידו.

מי שנמצא בקבוצה הראשונה יכול בכיף לדפדף הלאה להתוודעות או לרב יהושע בסוף, אין לו מה לחפש כאן. נשאלו כאן רק הקבוצה השנייה? מעולה. בואו נפתח את זה רגע, כאן אפשר לדבר על הכל.

מאז שאנחנו ילדים למדנו שה' כועס מאוד על מי שעובר עבירות, ובמיוחד הפנמנו שמאוד קשה לו לסלוח. רק אם נעשה תשובה אמיתית אמיתית, כזאת שממש מגיעה הכי מבפנים, רק אז הוא ישקול מחדש את העונש שלנו. בכלל, הוא מאוד יצירתי עם העונשים שלו האלוקים הזה. לא, לא עכשיו, בהמשך. בדרך כלל הוא מחכה לרגע שבו יהיה לנו טוב בחיים ואז הוא מוריד את הכאפה, אבל איזו כאפה ישתבח שמו...

אחר כך הגענו לתיכון ושם ניסו לשכנע אותנו שה' הוא אבא טוב ושהוא ממש אוהב אותנו. אבל אחרי כל הסיפורים מהגן ומכיתה א', קונספט האהבה נשמע אמין בערך כמו מישור שמאיים לפרק לך את הצורה אבל בסוף אומר לך: "בצחוק אחי, כן?".

יש לי רצון לפתוח כיוון חשיבה אחר. ה' הוא אין סופי ולכן הכל אצלו אין סופי, האהבה שלו אין סופית בדיוק כמו שהדין שלו אין סופי. ואחרי הכל אי אפשר לתפוס את ה' בכלל, הוא תמיד יישאר מעבר למה שאנחנו יכולים להבין או להגדיר, כל מה שאנחנו חושבים שאנחנו תופסים ומבינים הוא חלקי וקטן. מצד שני, ה' רוצה שנדע אותו ושיהיה לנו יחס כלפיו, ככה שאנחנו עובדים עם מה שיש - ההבנה הקטנה שלנו. נשאר לנו רק לבחור באיזה כיוון ללכת.

שלושה דברים גורמים לנו להאמין שה' כועס ושלילי: הראשון, קשה לנו להאמין בדברים טובים מדי, אנחנו מאוד ספקנים ביחס לטוב של אחרים כלפינו, גם של ה'. השני - בעולם הזה מתרחשים גם אירועים שליליים מאוד, והם מגיעים ממנו יתברך. לנו שהפחד הוא מנוע מצוין להתקדמות, ואם חלילה נאמין שה' אוהב אותנו ללא תנאי, נפסיק לרצות להתקדם.

אבל רגע, תגידו לי איזה מורה הייתם מעדיפים: אחד שכל הזמן יורד עליכם, משפיל אתכם ומאיים עליכם, או אחד שנותן בכם אמון ומשדר לכם שאתם גדולים ויכולים? עכשיו עם יד על הלב - זה שנותן בכם אמון ומעצים אתכם דורש מכם פחות? אתם רוצים לתת לו פחות? נכון שלא? כשאנחנו שמחים ומשחררים אנחנו מלאים ביותר מוטיבציה ורצון לתת. כשנותנים בנו אמון מלא ואוהבים אותנו, אנחנו נותנים כי אנחנו רוצים באמת.

ולעניין שלנו: ה' הוא בטח לא פחות טוב מהמורה הכי מוצלח שיש, ואם הוא ברא את העולם כדי שנהיה איתו בקשר ונאהב אותו, הוא כנראה ביקש משהו שאנחנו יכולים לתת. אם הוא ברא אותנו ככה שפחד מרחיק ומצמית אותנו, ואהבה ואמון מקרבים אותנו, הוא בעצם נתן לנו את התשובה באיזו דרך לבחור. בכל צומת אנחנו צריכים לשאול: "האופן שבו אני בוחר עכשיו להתייחס לה', מרחיק אותי ממנו או מקרב אותי אליו?" ולהתקרב זה לא רק לעשות מעשים טכניים, אלא גם לרצות להיות איתו בקשר פנימי.

תמיד יישאלו לנו שאלות, ותמיד נכון וחשוב לברר, לשאול ולחפש תשובות עד היכן שידינו מגעת. אבל אחרי הכל צריך לזכור שהבסיס לכל הביטחון החשובים האלו צריך להיות האמון ברצון של ה' לקשר, וממילא באהבה הגדולה והאין סופית שלו.

ובאש אתה עתיד לבנותה

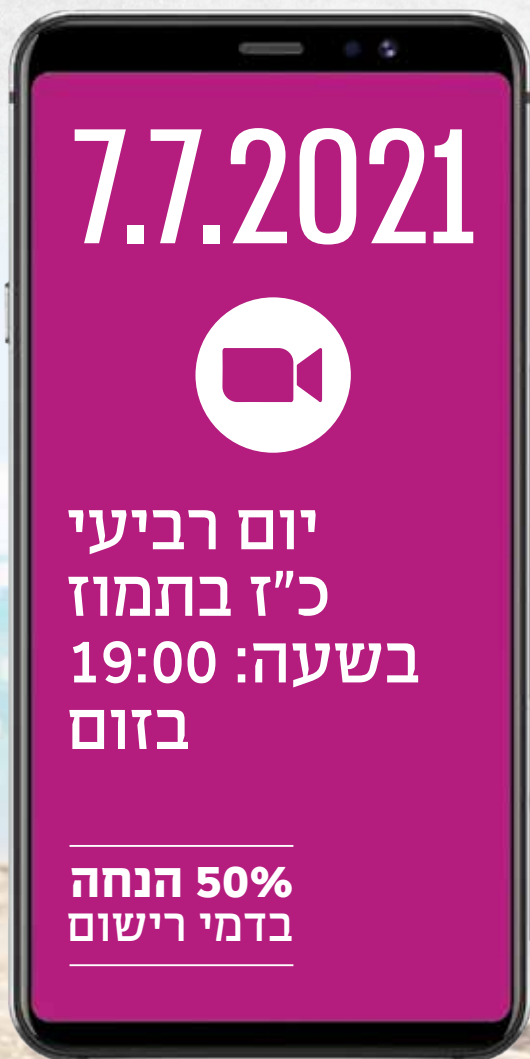
"לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה ובשכר קרייתה אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבניין הבית" (תנחומא צו, יד)

על יסוד דברי המדרש האמורים עורר הרבי מלובביץ' מדי שנה בימי בין המצרים

ללמוד את הלכות בית הבחירה להרמב"ם

עם עוד ממקורותינו אודות בית המקדש: (כגון: יחזקאל מ-מג, משניות מס' מידות ומס' תמיד)

ויהי רצון שיהפכו ימים אלו לששון ולשמחה בגאולה האמיתית והשלמה ובבניין בית המקדש

פותרים ZOOM לקיץ

המכללה האקדמית תלפיות
מזמינה אותך **ליום פתוח**
לתואר ראשון בחינוך
בתשפ"ב - כדי שתוכלי
ליהנות מהקיצ בראש שקט

תואר שני (M.Ed.)

בתכניות: • לקיחות למידה ואבחון דידיקטי
• חינוך לגיל הרך • אנגלית כשפה בינלאומית

תואר שני (M.Teach)
תואר שני ותעודת הוראה

חדש!

תואר ראשון (B.Ed.)

במסלולים: • הגיל הרך • חינוך מיוחד
• אמנות • בי"ס יסודי • על יסודי

בהתמחויות: תנ"ך, תושב"ע, ספרות,
לשון, מדעי הטבע, מתמטיקה ואנגלית

חדש בתלפיות! מסלול ישיר ומואץ לתואר שני - בחמש שנים בלבד!

מוקד ייעוץ חינוכי | אפשרות לשילוב לימודים במדרשת אביב | תכנית רג"ב - מסלול מצטיינות

מרכז ייעוץ והרשמה:

1-800-071-500

054-9656631

rishum@talpiot.ac.il

www.talpiot.ac.il

תלפיות
המכללה האקדמית לחינוך בחולון

טאבלט מתנה
לכל נרשמת!*

*בהתאם לתקנון

אור חיה מזמין אותך לשלושה ימי עיון

ארץ אשר תמיד

התוכנית
המלאה
מחכה לכם
באתר!

בין הרבנים שישתתפו בימי העיון

הרב יצחק אייזיק לנדא

הרב שבתאי סלבטיצקי

הרב יוסף יצחק ג'ייקובסון

הרב שניאור אשכנזי

בימים שני - רביעי ג' - ה' מנחם אב (12-14/7)
אולמי גוטניק רח' בית הדפוס 00, ירושלים

9:00 - פתיחה • 13:30 - ארוחת צהרים • 16:00 - סיום משוער

מחיר מסובסד לצעירות • המקום ממוזג נא להצטייד בלבוש חם
אפשרות לינה במלון פרימה פאלס בפנסיון מלא

לפרטים והרשמה

054-8894-770 02-646-9710

רכישת כרטיסים אונליין באתר טיקצ'אק: tickchak.co.il/19102

אור חיה ישעיהו 12 ירושלים • 02-646-9700
info@orchaya.org.il • www.orchayalive.org.il

אלומה לב | ALLUMA@GMAIL.COM

שיר חדש אשירה לך

כיהודים מאמינים, בכל שנה כשהירח של חודש תמוז מתמלא אנחנו כבר על קוצים, מבקשים לראות אם השנה ניצלנו סוף סוף משלושת השבועות של האבל והחורבן. בכל שנה ושנה יש ציפיה שניגאל רגע לפני, או שלפחות הפעם יהיה לנו קל יותר, שלא נצטרך לקפוץ לעומק המועקה שהימים האלה מביאים איתם. אולי הפעם זה פשוט ידלג מעלינו.

ובכלל, על כל לוח השנה יש זמנים שכשהם חוזרים על עצמם יש לנו לפעמים תחושת ייאוש, מה שהיה הוא שיהיה ואין כל חדש. איך שוב הגענו אל הרגע הזה במעגל השנה ונראה כאילו כלום לא השתנה אצלנו. תכף יעברו שלושת השבועות ותתחיל שנה חדשה ונדמה כאילו נשארנו במקום.

לתת לדברים להתגלות

לפעמים אני מקבלת דרך הלימוד של ימימה משפטים שעונים בדיוק על התמיהה הזאת, משפטים שמגיעים כמו לדרוש בשלומנו ולהגיד שהכל בסדר, הכל תמיד היה בסדר ותמיד יהיה בסדר. רגע לפני שהגיע חום הקיץ הכבד ושלושת השבועות מצאתי משפט כזה: "מחזוריות הזמן - החזרה הדומה מאפשרת לשונה לעלות" (ימימה). דווקא כשאנחנו מרגישים שהחיים שלנו רצים הלך ושוב על פני הזמן, ודברים חוזרים על עצמם שוב ושוב כמו לולאה אינסופית שנדמה שאין לה ראשית ואין לה אחרית, כמו מחזוריות שאף פעם לא פורצת את הגבולות של עצמה ולא מתחדשת - דווקא שם, בתוך החזרה שוב ושוב על המוכר והידוע - יכולים לנבוט דברים חדשים. מתוך הצמצום ממתינה לנו הבנה רחבה חדשה. מתוך הסוף יכולות לצמוח אפשרויות של אינסוף.

מישהי האירה את עיניי פעם על שירת ימי הביניים המופלאה, שדווקא בתוך המסגרת הצורנית הנוקשה של המשקלים והחרוזים, דווקא בתוך הסוף - צמחו למשוררים כנפיים של אינסוף. דווקא מתוך האתגר הברור של כללי המסגרת, היצירתיות שלהם פרחו ונולדה שירה מדהימה.

במהלך החיים שלנו הדברים נראים חוזרים על עצמם, זריחה, שקיעה, השנים חולפות, אבל בתוך השנים עצמן עולה כל מה שמשנתה בנו. דווקא כשמעגל השנה חוזר על עצמו אפשר להתבונן רגע לאחור ולומר: אני אחר, ואיני עוד מי שהייתי באותו מקום על לוח השנה, לפני שנה. ההתייחסות שלי אחרת, התובנה שלי אחרת, המקום הפיזי שלי אחר. אותו זמן על לוח השנה חוזר כדי שנסתכל פנימה ונבדוק אלו חיים נולדו בנו מתוך כל זה.

אני חושבת שמה שימימה אומרת, בעומק, זה להפחית את הכוחניות שלנו על מה שאמור לקרות, להפחית את הציפיה לפרוץ את הרוטינה היומיומית, השבועית, השנתית. לא לברוח מהתפוח הוורוד שאת קולפת וחותרת לעצמך כל יום ויום, אלא לראות איך בכל יום ויום יש לו טעם מתחדש. אין צורך להפעיל כוח כדי שהחיים ישתנו, אלא להיפך, לשבת בשקט ולתת לחידוש להתגלות לפנינו.

החיים יודעים לספר לנו הרבה, אם רק לא נהיה עסוקים במאמצים להשיג משהו, ונשב ונקשיב. אולי בשלושת השבועות האלה תבוא לנו תובנה שהרבה זמן חיכינו לה. דווקא מתוך המועקה נצא לרגע לאיזה טיול בחוץ בשעת ערב, נלך לאט, ננשום ונרגיש איך כאבים בתוכנו מבריאים. אולי דווקא בזמן השקט הזה, כשכל המכשירים החשמליים כבים והראש כבר מונח על הכרית נגלה לשניה אחת מה הרצון הפנימי שלנו באמת. אולי נחלום חלום של לפנות בוקר, והוא יתן לנו יד תומכת להמשך היום. אולי ואולי ואולי, לא נדע אם לא נהיה. החזרה הדומה תאפשר לדברים השונים לעלות. אבל בשביל זה צריך להסכים לשבת בשקט, לא להפעיל שום כוח של שינוי אלא לתת לדברים לבוא.

שירת חברון
תוכנית הוראה

מבית ישיבת שבי חברון

האוניברסיטה העברית

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

אל תפספסי!!
השילוב המנצח.

תוכנית ההוראה של מדרשת שירת חברון

בעיר האבות והאימהות

בשיתוף מכללה ירושלים

⊘ יום פתוח ⊘

בע"ה ביום ראשון | ב' באב [11 ביולי]

בואי לבנות קומה אמיתית ומשמעותית.
להיות קרובה למערת המכפלה.
לשמוע שיעורים של תלמידי חכמים
ולהדבק בתורתם.

תואר בשלושה ימי לימוד

ליזוי וקשר אישי

מעונות חינוך לשנה א'
במכללה ב-ם

מעון במקום

הסעות לפי מוקדים

אם כל זה מדבר אלייך, מקומך איתנו!

בשיתוף 'חזקים ברשת'

< לשאלות אנונימיות על ההתמודדות באינטרנט, חפשו בגוגל 'קבוצות חזקים ברשת'

מה שאומר שמצוות ה' בתורה: "ולא תתורו..." - עדיין במקומה עומדת גם בתנאים המטרופים שאנו חיים בהם היום.

אז מחד - זה חשוב וקריטי, אך מאידך - זה קשה בטירוף, אז מה הפתרון? ! זאת שאלת השאלות בדור זה, ואנשים רבים וטובים יושבים על מדוכה זו. אשתף אותך בשני עקרונות שאני רואה אותם כחשובים מאוד ביכולת ההתמודדות, והם צריכים לקרות לאו דווקא בשעת ההתמודדות עצמה אלא הם צריכים לקרות בעיקר לפני או אחרי ההתמודדות.

אתה מכיר את 'מטריצת/שיטת אייזנהאואר'? כנראה שלא בשמה זה, אבל יש סיכוי טוב ששמעת את הרעיון: את העיסוקים בחיים האנושיים אפשר לחלק לארבעה ריבועי זמן: חשוב ודחוף, חשוב ולא דחוף, לא חשוב ודחוף, לא חשוב ולא דחוף.

דוגמאות:

חשוב ודחוף	חשוב ולא דחוף	לא חשוב וכן דחוף	לא חשוב ולא דחוף
לעשות החייאה לפצוע תאונת דרכים, להסתער על מחבל שמנסה להיכנס בגבול.	ללמוד תורה, ללמוד למבחן חודש לפני הזמן, לקנות לאשתך פרחים לפני שהיא מבקשת...	לבדוק כל דקה האם קיבלת הודעה בסמס/וואטסאפ/רשת חברתית, לענות לטלפון ממספר לא מוכר באמצע שאתה מדבר עם חבר טוב שלך.	רוב מה שאנשים עושים באינטרנט ובסמארטפונים... (לא כל מה שקורה שם אינו חשוב, אבל בסוף רוב העיסוק שם הוא כזה. זאת המציאות השכיחה).

על פי החלוקה לארבע אפשרויות אלו, אדם יכול לזהות איפה הוא מבלה את רוב זמנו (הכמות/האיכות) של היום, ולהחליט מתוך מודעות האם הוא היה רוצה לעשות היערכות מחדש.

כ'כלל אצבע', נאמר, שכל שאדם משקיע את מרצו וזמנו בריבוע ה'חשוב-דחוף' או ה'חשוב-לא דחוף', זה עוזר לו למצוא את עצמו פחות ופחות בריבועי ה'לא חשוב-דחוף' או ה'לא חשוב ולא דחוף'.

ובקיצור, מה שעוזר לאדם להתמודד עם צפייה בדברים לא צנועים זה למצוא לעצמו חיים... הכוונה לחיים אמיתיים. למצוא עיסוק רציני שבו אדם יוצר משהו חדש בעולם (ולא רק צורך הגאות מהעולם) ושהמשהו הזה יהיה דבר משמעותי עבורו. הכוונה, שזה יהיה משהו שאדם יהיה מוכן לקום בשבילו והשקם בבוקר או ללכת לישון מאוחר בשבילו בסוף הערב. וככל שאדם מוצא את עצמו עסוק בעשייה וביצירה מלאות משמעות, כך יקל עליו לבחור ב"לא תתורו".

לפעולה אדירה זו צריכה להתלוות היכולת לשים גדר (כמו התקנת סינון), וזאת כדי לעזור לעצמו לא להסתובב בשכונות שאנחנו לא רוצים למצוא את עצמנו מסתובבים בהן. יחד עם זה, לשימת גדר בלי למצוא חיים משמעותיים וחשובים - יש אפקטיביות נמוכה (אם בכלל) כיוון שבלי עשייה ומשמעות בחיים, האדם ינסה למצוא את עצמו מהעבר השני של הגדר (בבחינת: הפה שאסר יהיה הפה שיתיר).

דוגמה לכך היא אנשים המשנים את הרגלי האכילה. אם הם רק ירחיקו את האוכל הלא בריא אבל לא יספקו אלטרנטיבה משמעותית, תוך זמן קצר מאוד הם ימלאו מחדש את המזווה בכל טוב... אבל אם הם יבססו אלטרנטיבה קולירית שתוכל להשביע אותם, וביחד עם זה הם ירחיקו את המזון הלא בריא - אז לפעולת ההרחקה יש סיכוי הרבה יותר גבוה להצלחה.

לכן, ככל שתמצא את עצמך עסוק מעל הראש בריבועים הנפלאים של 'חשוב-דחוף' ו'חשוב-לא דחוף', פחות ופחות יהיה לך צורך להסתובב בשכונה הבעייתית, ואז פעולת שימת הגדר תהיה פעולה אפקטיבית שתוכל לעזור לך מאוד.

ברכה והצלחה
שמאל

הרב שמואל גרוסברגר הוא מפתח שיטה ומחבר הספר 'ואתה תמשול בו' - שיטה למשילה בכוחות החיים
gl.shmuel@gmail.com • 052-7204611

שאלה:

עם כל חוסר הצניעות בדור שלנו, ברשתות החברתיות ובהכל, קשה לי לשמור על העניינים. אני מרגיש צורך לראות סרטונים לפעמים מרוב שעמום, ובסוף מצליח להחזיק את עצמי ולא ליפול. איך מתמודדים עם חוסר צניעות שאני פוגש? ומה החשיבות שיש לייחס לעצם הראייה, ראייה נחשבת מעשה של חטא?

תשובה:

ידיד יקר, שלום וברכה.
למה אסור לצפות בדברים לא צנועים?
נתחיל בהלכה.

דבר מדהים שקיים בעיקר באיסור עריות הוא, שהתורה אוסרת לא רק את מעשה העבירה, אלא היא אוסרת גם שלבים מקדימים, נפשיים ומחשבתיים: "ולא תתורו אחרי לבבכם (מחשבות) ואחרי עיניכם (ראייה)". מעבר לכך, ידוע שעצם הצפייה בדברים לא צנועים יוצרת הנאה. ולכן, יש צד שאיסור ראייה הוא עוד יותר חמור מפגם ברית.

לכן, גם אם לצורך העניין הצופה לא יגיע לידי פגם ברית, עצם ראיית דברים לא צנועים זה עצמו חלק מאיסור עריות.
נמשיך באמונה.

כמה נכונים ועמוקים דברי תורה! היום יותר ויותר מתברר, שהיכולת לשלוט בתאוות היצר מתחילה בשליטה בחוש הראייה. היצר, החשק והצורך קיימים באופן ביסי בנפש, אך הם ניוונים, מתחזקים ומתעצמים מה'מזון' שהם מקבלים מבחוץ: "העין רואה, הלב חומד, והגוף עושה את העברות".

לכן, היכולת לשלוט על יצר העריות (משימה הראויה להתכבד בפני עצמה) תלויה בכך שיצר זה נמצא במצבו הטבעי. אם מגבירים ומעצמים אותו על ידי סביבה מגרה - השליטה בו הופכת להיות כמעט משימה בלתי אפשרית.

עיקרון זה נכון גם בתחומים יצריים אחרים. ידוע היום שאם אדם רוצה להשיג שליטה בהרגלי האכילה שלו, צעד ראשון פשוט ואפקטיבי יהיה להרחיק מהבית ומארונו המטבח את האוכל הלא-בריא. ולמה? כי אם בכל פעם שאדם פותח את המקרר הוא פוגש באוכל שלא טוב לו, היכולת שלו להשיג שליטה תהיה כמעט אפסית. לכן עדיף שגלידה לא תהיה בבית... ולמרות שיש גלידה במכולת, עצם העובדה שזה רחוק וצריך להתאמץ בשביל זה - זה עוזר מאוד. למדנו שיש משמעות אדירה ליצירת סביבה סטירילית במידת האפשר.

וכמה נכונים ועמוקים דברי תורה! מגפת הצפייה בדברים לא-צנועים חוצה גבולות ומגורים, וגם אצל אלו שעדיין אינם שומרי הלכה וגם אצל אלו שלא עמדו רגלי אבותיהם על הר סיני (לא-יהודים) יותר ויותר מקובל להבין שצפייה בדברים לא-צנועים היא מגפה והיא חתיכת בעיה, ובכלל לא רק בגלל סיבות הלכתיות. אחד המחקרים שנעשה בנושא גילה תוצאה מפתיעה: צפייה בפריצות גורמת לתפישה מעוותת לגבי נשים ולגבי הקשר הגופני, מה שגורם בשלבים מאוחרים יותר לקשיים גדולים בבניית מערכת זוגית בריאה ומהנה. ההסבר לכך הוא, שאדם המרגיל את עצמו שוב ושוב ליהנות מצפייה מדברים לא-צנועים (אחרי עיניכם) הוא הולך ומתמכר למחשבותיו (אחרי לבבכם), אך המציאות המעשית האמיתית לעולם לא תוכל לספק לו את הציור הדמיוני שהוא נחשף והתמכר אליו שוב ושוב. עד כדי כך גדולה ההשפעה של צפייה.

על פי זה מובן מאוד למה התורה אסרה פעולה זו כאיסור בפני עצמו. וכך מסביר רבי חיים מוולוז'ין (תלמידו הגדול של הגר"א) בספרו 'נפש החיים', שחמורה וגרועה מחשבת זנות של אדם יהודי, הרבה יותר מטיטוס הרשע שמביא זונה לקודש הקודשים ובה עליה שם.

אם רק היינו מבינים את גודל ועוצמת הכלי שנתן לנו ה' - כוח המחשבה. ויחד עם הכרת והבנת חומרת העניין - זה עדיין קשה. קשה מאוד. לאורך כל הדורות זאת היתה התמודדות קשה, ובימינו זה נעשה קשה שבעתיים. אבן מקיר תזעק. כמעט (אבל רק כמעט) אי אפשר להימנע מחשיפה לדברים לא צנועים, ואמצעי המדיה החדשים הפכו התמודדות זו לחוויה סיוזיפית ומתסכלת.

אך עדיין: "היסוד התשיעי... והוא, שזאת תורת משה לא תהיה נסוּחָה ולא נחלפת, ולא תבוא תורה מאת הבורא וזולתה, ועליה אין להוסיף וממנה אין לגרוע..." (העיקר התשיעי מ"ג העיקרים לרמב"ם, הקדמה לפרק חלק).

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מקום ראשון
באיכות השירות

לפרטים
והזמנות
*5018

ברי מים מתקדמים
בכשרות מהודרת לשבת!

בר מים **הדס** שבת למהדרין - בד"ץ
מאושר לשימוש בשבת במים החמים והקרים

רק- **39** ₪ לחודש
36X חודשים (סה"כ 1,404 ₪)

בהשגחת הבר"ץ
ירושלים
התורה והחיים

SpiritBar
Touch

בר מים **ספיריט בר שבת**
מאושר לשימוש בשבת במים החמים והקרים

רק- **59** ₪ לחודש
36X חודשים (סה"כ 2,124 ₪)

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
בתוקף עד- 31.7.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | פירוט המוצרים וסכום ההטבה של
המוצרים המשתתפים במבצע מוצגים בסניפים ובאתר | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים

תיקון הנפנפש בשירה

קול צרוד יכול לספר על חיים שלמים < הורים מבוהלים אינם יכולים להיות התירוץ שלך כאדם בוגר < הודו מרוקנת מתוכן את המרוץ המערבי, ותורות המזרח בלולות בניצוצות של קדושה שעלינו לברר < ראיון עם ארז לוונברג, מורה לפיתוח קול שפיתח שיטת טיפול רגשית, אחרי שחזר בתשובה "בעל כורחו" בעקבות מסע אישי מדהים.

אבי טאוב / צילום: רעות בריל

האם אתם אוהבים לשיר או שונאים לשיר? אוהבים את הקול שלכם או מתביישים בו?
האם הקול שלכם סדוק והשירה שלכם מזייפת? האם אתם מסוגלים להתרגש ולרגש
מהשירה של עצמכם?

ארז לוונברג הוא לא רק אחד המורים הגדולים ביותר בארץ לפיתוח קול, הוא מנטור
מעמיק. ארז פיתח שיטה מעמיקה שבה פיתוח קול הוא קצה קרחון של פיתוח האישיות.
החסימות שאנחנו חווים בקול שלנו או חוסר היכולת לשיר ולבטא את המוזיקליות
שבנשמה קשורות לכל מיני עצירות רגשיות. אפשר לשחרר אותן בעזרת התבוננות
בתוכנות עומק בתורת החסידות והקבלה וביחס שלהן לחיים. ואם כל זה לא מספיק
כדאי לדעת שארז, שעבד בעבר עם גידי גוב ויוני רכטר, היה גם המורה לפיתוח קול
של הרב יצחק גינזבורג שליט"א.

אני יושב עם ארז לשיחה כדי לשמוע על הדרך שעבר ולהבין קצת את השיטה שלו.

מספיק לאפר מסכות

מתי הבנת שעלית על שיטה? היה איזה רגע מכוונן?

"אין רגע מכוונן. זה היה תהליך שהתבהר לי לאט לאט. חקרתי כל הזמן את העניין
ועברתי על עצמי ועם אחרים. אני חושב שזה בא בעיקר מפידבקים של מטופלים.
ראיתי שאני עובד עם בן אדם על השירה שלו אבל כל החיים שלו משתנים:
ההתייחסות לזוגיות, הגישה לפרנסה, הדימוי העצמי שלו - הכל משתנה. כשאתה
עובד על עצמך אתה לא שם לב. קשה לשים לב שאתה גדל. כשאתה מתחיל
לעבוד עם אנשים אתה מבין. בהתחלה התייחסתי לדברים כאילו אני עושה
מוזיקה ועובד עם אנשים בפיתוח קול עד שזה הפך למשהו אחר.

"אחרי שחזרתי בתשובה זה קיבל תאוצה אדירה. התחלתי לחקור את הנושא
ממקום של פנימיות הנפש ביחס לעבודת ה'. התהליך של התשובה זירז זיקוק
ודיוק של השיטה שלי".

כשאתם עובד על הקול שלו אז כל הגישה שלו לזוגיות, לפרנסה ולדימוי עצמי
משתנה?

"אני מתייחס ככה לדברים. הרבה פעמים, כשמלמדים פיתוח קול מתייחסים
לזה כאל פיתוח שרירים של המערכת הקולית. עושים דברים מאוד טכניים.
זה מצוין, אין לי משהו לא טוב להגיד על זה, עשיתי את זה בעצמי פעמים
רבות, אבל בעומק אני מעולם לא התייחסתי לשירה כמו קוסמטיקה. בעיניי
זה לא שאתה לוקח את הקול שלך, ומשייף ומאפר אותו. השירה מבטאת
משהו עמוק מאוד בנפש. כשמשוהו עצור בפנים - גם השירה לא יוצאת.
כשיש חוסר ביטחון בחיים זה בא לידי ביטוי בשירה. ככה התייחסתי לשירה
שלי קודם כל: השירה לימדה אותי על עצמי. ככה ניגשתי לעבוד עם אנשים
אחרים".

פעם קראתי תיאור שכתבת: אדם שהולך לפיתוח קול הוא כמו בן אדם
שכל החיים היו לו תבוללים על העיניים שמנעו ממנו לראות. הוא אמנם
יכול מאוד להתאמץ, לשים משקפיים, לצמצם את העפעפיים ולכווץ את
האישונים ולהצליח לראות. אבל הוא יכול גם פשוט להסיר את המחסומים
מהעיניים, ופתאום לראות מדהים.

איך זה נראה? בן אדם שמשוהו אצלו חנוק, צרוד, מזייף - איך הוא מסיר
מחסומים? ואיך זה קשור לדימוי העצמי שלו, ליחס שלו להורים שלו או
לכסף, מה הקשר בין הדברים?

"נתחיל מהתחלה: כשתינוק יוצא לאוויר העולם אין לו חסימות על
הקול. הוא יכול לצרוח שלוש שעות בעריסה ולא נהיה צרוד ולא
נחנק. יש לו עוצמות אדירות: כשהוא צורח עד לב השמיים, רואים
אצלו בחוש איך 'כל עצמותי תאמרנה'. אין שום דבר ששובר אותו.
אחרי כמה לילות כאלה, אם הסכיבה שלו היא ערנית מבחינה רגשית
ופתוחה כדי לאפשר, להכיל ולזרום עם זה, אז יש מקום לביטוי שלו.
אבל מה שבדרך כלל קורה זה שאין מקום כזה.

"כזה הוא עולמנו: מר ונמהר ומלא צער. לא לכל אחד יש מקום.
הילדים שגדלים מתרגלים שהביטוי הרגשי שלהם לא מקבל מענה
מיידית או לא לגיטימי. לפעמים זה קורה בצדק, או לכל הפחות כך
הוא מנהגו של עולם. לפעמים מחנכים את הילדים דרך צמצום
ולפעמים זה קורה בדרך לא בריאה".

נבראת מושלם

מה הכוונה 'לחנך דרך צמצום'?

"אם ילד מבקש ממתק ולא מקבל, ואז הוא צורח ואתה עדיין
אומר לו 'לא' - זה תורם לבריאות הנפש שלו. אבל אם גם אתה
צורח עליו וגם מעליב אותו תוך כדי - זה לא תורם לבריאות
הנפש שלך או שלו. אם כשהוא שכב על רצפה וצרח הוא

שחרר את הבטן שלו, לאט לאט הוא יירגע לתוך הנשימה. אבל אם צרחת עליו והעלכת אותו, אז הוא מבין שיש איסור חמור לבטא את רגשות התסכול שלו ואז הוא נסגר.

"כשהוא סגור רגשית - הוא סוגר את הביטוי שלו. כשהוא סוגר את הביטוי שלו - הנשימה שלו פחות מלאה. כשהוא לומד שלהרגיש זה כואב, אז הוא משתדל להרגיש פחות וגם הנשימה והקול שלו מתקצרים. באיזה שהוא שלב הוא מגיע לגיל יותר מבוגר ושוכח שפעם היה לו קול משוחרר וחופשי. הקול שלו סגור בקופסא פנימית וצריך מאוד להתאמץ כדי להוציא אותו. גם אם הוא לא שם לב שהוא מתאמץ, ודאי שהוא לא עובד עם הבטן והאגן ועם כל מיני דברים נוספים שהוא סגר בגיל צעיר.

"כל אחד 'נסגר' לפי האופי שלו ולפי המידות שה' נתן לו, אבל גם בכל אחד חבוי דפוס אחר של שירה. אנחנו לומדים לזהות איך לגלות את מה שטמון בתוכנו. לא צריך לפתח כלום, רק לתת סביבה רגשית תומכת והשירה תוכל להתגלות.

"הסגירות הללו מתחילות בגיל צעיר מאוד, ובגלל זה הבנאדם לא חושב שיש בו משהו אחר. הוא לא מכיר את עצמו ולא זוכר את עצמו אחרת. מבחינתו הוא נולד חנוק. הוא מזוהה בעיני עצמו ככזה, זו הזהות שלו - הקול הצרוד או הסגור, דימוי עצמי נמוך ועוד".

אגב, תינוקות משמיעים צלילים רבים מאוד אבל רק צלילים מסוימים, אלו שנהוגים בשפת הארץ בו נולד, מקבלים חיזוק ומענה מההורים. צלילים אחרים, שאינם בשימוש בשפה - לא מקבלים חיזוק ואז הילד שוכח איך להשמיע אותם. כמו אמריקאי שלא מסוגל להפיק ח"ת גרונית. זה לא משהו בגוף שלו, הדבר הזה לא קיבל את המענה שלו והוא נסגר.

"אתה מתאר תהליך של שפה ואני מתאר את מה שמעבר לשפה: חוויית החיים שלך מצטמצמת בהתאם לכמה בבית שלך פתוחים לקבל את חוויית החיים. לדוגמה: אם אני עכשיו יושב עם תלמיד או מטופל, ובשירה שלו מגיע כאב גדול. אם הוא ייכנס לשם הוא יתחיל לבכות ומשהו בתוכו ישתחרר, וגם אצלי או אצלך זה יעורר רגש חזק. עכשיו, אם אני אעצור את עצמי - הוא לא יצליח להיכנס איתי לרגש הזה. גם אני חייב להיות מאוד פתוח לעצמי כדי שהבן אדם שאני עובד איתו ירגיש חופשי להיכנס לרגשות שלו.

"ילד שנמצא עם הורים סגורים ומבוהלים מעצמם, הורים שלא מחוברים לרגשות שלהם - מה הילד הזה מרגיש? שאין מקום בעולם לרגשות שלו; שכדאי לשים את הלב שלו בצד ולהתרחק מכל הסיפור. עוד לפני שהוא מדבר, לפני שהוא מוציא קול - חוויית החיים הולכת ונסגרת".

איך הוא יתייחס מעכשיו להורים שלו ולחיים שלו?

"קודם כל עליו לזכור שהכל בהשגחה פרטית. בניגוד לשיטות רבות מאוד, אני חסיד של כיבוד הורים. האבחון לא בא להגיד משהו על ההורים, אלא על החיים. הם בנויים ככה. ה' סידר את העולם עם צער וכאב. אנשים יעברו כל מיני דברים והילדים שלהם לא נולדים לגן עדן. חלק מהתיקון כנראה זה לעבור דרך המקומות האלה ולהתחבר. לא להיסגר ולא להיכנע, אלא לצמוח".

תוכל לתת דוגמה נוספת?

"אדם שלא מצליח להפיק צלילים חזקים, ופתאום במהלך הסשן בוקע מתוכו קול גברי חזק, הוא עלול לכבות את הקול הזה מתוך בהלה. אולי בגלל שהייתה לו דמות של אב מאוד חלש והקול הזה מאיים עליו. זה לא הגבר שהוא רגיל לראות, זה לא אבא האהוב, אלא מישהו חזק מידי. המקום הזה מוכחש אצלו. הצלילים האלו כאילו מצונזרים מראש, הוא לא יכול להשמיע אותם.

"כך גם ביחס לעצמו, לגוף שלו, לקהל ולבני אדם בכלל - פעמים

רבות היחס פגום בגלל תפיסות מכאיבות. העמידה שלו בסיטואציות האלה מאוד מאוד מכאיבה ואז הוא יכול להפיק מהם רק כמו צליל של פקס, משהו שמראה שזה התקבל אבל הוא לא מצליח להתקיים שם. אתה יכול לזהות את המקומות שבהם הקול חסום, ולשאול ולהתבונן למה זה חסום. דרך ההרגשה של המקומות האלה, הרגש חוזר להרגיש את עצמו ולהכיר את עצמו.

המקומות האבודים בתוכנו

"השיטה שלי היא בעיקר הקשבה. אני מקשיב לקול והוא מספר לי סיפור. כל בן אדם מספר את הסיפור שלו. לפעמים סיפור אחד מספר הרבה מאוד דברים: באיזה בית הוא גדל, מי היתה אמא שלו, מי היה אבא שלו, איזה מקומות בתוכו הוא ביטל ואיזה מקומות עדיין קיימים ופתוחים, מה בגוף שלו נסגר ומה בגוף שלו רך ומאפשר. כל הדבר הזה מתגלה לי לגמרי אחרי עשרים שניות של שירה. ואז אני יכול, בעזרת השם, דרך התהליך הזה עצמו, להראות לו שיש בו צדדים אחרים שהוא לא מודע להם ולא מבטא אותם.

"כשהוא מקבל לגיטימציה - יש לו פתאום חוויה מתקנת. הוא פתאום תוהה: למה זה לא חלק ממני? אני הרי אוהב את זה! עכשיו, כשהוא מבוגר, זה בידדים שלו להתחבר ולחזק את המקומות האלה.

"זו כל השיטה: אני מקשיב, שומע את הדיבור ואת השירה ושומע מה יכול להיות מעבר אליהם. ואז אני מכוון דרך המוזיקה, דרך תרגילים מסוימים - לשיר דווקא מאיבר מסוים או לשיר מעבר לדפוס שלו. לפעמים זה לאט ולפעמים זה תהליך מהיר מאוד. בנאדם בשנייה אחת מתחיל לשיר אחרת לגמרי. הקפיצה יכולה להיות בדילוג, והגאולה יכולה להיות כמו יציאת מצרים".

כתב האישום הגדול

אני חושב שאחד הדברים החזקים במפגש עם ארו זה היחס לכיבוד הורים. בגדול עד שפגשתי אותו הכרתי שתי גישות כלליות בעולם ביחס לכיבוד הורים. הגישה היהודית הפשוטה גורסת בעד כיבוד הורים. אתה חייב להם את החיים שלך ואתה צריך לקבל אותם. מסכת קידושין מפליגה בסיפורים על העשיר שאמו המשוגעת ביזתה אותו מול כל גדולי רומא, או רבי טרפון, שכורע על הרצפה ואמו הזקנה דורכת עליו. מצוות כיבוד הורים בעשרת הדברות קובעת הנחת עבודה טוטלית שאת הורים מכבדים ואין פה על מה להתווכח.

מהצד השני יש את הגישה הפסיכולוגית והאפקט הנפוץ שלה - כתב האישום הגדול לקראת משפט עתידי מדומיין. ברגע שבן אדם מבין עד כמה ההשפעה של ההורים שלו עליו היתה דרמטית ואיך אפשר להסביר דרכה את כל העיוותים והצרות שיש לו בחיים - הוא מתרעם מאוד. אלו לא היו רק עיוותים בגיל ההתבגרות, אלא צליעה לכל

ההרשמה
בעיצומה

ללמוד איך התורה משיבת נפש

במכון משיבת נפש לומדים תורת הנפש היהודית
ובניית כלים מעשיים מתוך התורה עצמה
בתוכנית שפותחה על ידי ר' הראל חצרוני

בהכוונתו של הרב דניאל סטבסקי שליט"א
מתוך מבט מעמיק וניסיון רב בהבנה ובהכוונת נפשות ישראל

יום הכרות הקרוב: ג' אב | 12.7

פרטים נוספים

יצירת קשר

מוריה 052-6980522
machonmeshivatnefesh@gmail.com

יחס אישי

קבוצות מגובשות
אווירה משפחתית

תוכנית תלת שנתית

לימודי בוקר או ערב
שני בוקר | רביעי ערב
ישנה אפשרות לימוד זום.

עניין. אתה רואה חוסר כבוד לדור הקודם. לפני מאתיים שנה לא היינו צריכים לעשות את השיחה הזאת כי אצל אנשים זה היה יותר טבעי שאבא זה אבא ואמא זה אמא. היום יש כל מיני תיאוריות של הורה אחד הורה שתיים ובעצם כל הרכבה אפשרית. יש אומרים שאולי עדיף שהמדינה תגדל את הילד במקום ההורים.

“צריך להודות בדברים הפשוטים: הרבה פעמים בן אדם בונה את הביטחון העצמי שלו על המסכה המיותרת של ‘אני ילד שנפגע’, זה חלק מהזהות שלו. הגיע הזמן שנוותר על זה”.

קשה לבנאדם לוותר על זה כי הוא מרוויח מההאשמות האלה.

“על הזהות המזויפת הזאת צריך לוותר, כדי להבין באמת מול מה אתה עומד. אני מסתכל על דברים בצורה ישירה ופשוטה”.

צניעות מחתול, חריצות מנמלה ושירה מצפרדע

תוכל לספר לנו על הדרך שעברת באופן אישי?

“במזויקה עשיתי את המסלול הרגיל: סיימתי צבא, למדתי להיות מוזיקאי מקצועי, הקמתי להקה, כתבתי שירים והוצאתי אותם לרדיו והופעתי בכל הארץ. זה היה המסלול שלי כמו של רבים

אחרים. בד בבד עברתי כל מיני תהליכים נפשיים. עברתי טיפולים ולמדתי שיטות, כמו טראנס הילינג, איזון גוף נפש ושאמניזם - שימוש בכוחות הטבע לרפואה רוחנית. עברתי עם זה הרבה זמן. קיוויתי שהתשובה שאני מחפש תגלה אלי אם אמשיך ללכת בדרך הזו.

“זה היה תחליף שעזר לי בתור יהודי שלא ידע מה זה אומר להיות יהודי, יהודי מתגעגע שלא יודע למה הוא מתגעגע.”

“כשהגיעה היהדות היא מילאה לי משהו הרבה יותר עמוק. שמתי את זה בצד והיום אני משתמש ברעיונות מסוימים מתכנים שלמדתי, כי העברתי אותם לגמרי לצד שלנו. כשאני מסוגל להקשיב בכמה סוגים שונים של הקשבה - זה דבר שלקחתי משם. מי שלומד קבלה בצורה הרבה יותר מורחבת ועמוקה יכול להבין זאת, אבל אני מעביר דברים פשוטים שגם אדם רגיל יכול להבין.

“פעם הייתי משתמש בדימויים מעולם הטבע. אינדיאנים היו מסתכלים על חיות, לומדים את התכונות שלהן ומנסים למצוא אותן בתוך עצמם, או להתחבר לאנרגיה שלהן. ביהדות יש את המשנה המפורסמת באבות: “הוי עו כנמר, קל כנשר, רץ כצבי וגיבור כארי”.” וחכמים אומרים שאם לא היתה תורה היינו יכולים

החיים. במהלך הטיפולים הוא מתוודע לזה יותר ויותר ולפעמים הסבל שלו נהיה הרבה יותר טראגי. כמו טרגדיה יוונית או “חטא קדמון” בסגנון פסיכולוגי - יש איזו שהיא גזירה קדומה שנחרצה על דמות ועכשיו אין לו איך להימלט ממנה. מה שלא יעשה וכמה שלא יתחכם, תמיד בסיבוב יחכו לו הדפוסים המגבילים מהבית. מובן שקשה לדבר על כיבוד הורים בגישות האלה.

מה שמויחד בשיטה של ארז, הוא שלמרות שיש התבוננות על כל המכאובים מהעבר - יש הפרדה בין הבעיות שיש שם לבין הכרת הטוב, והפרדה בין ההשפעה שלהם לבין ההכרה שאני בן אדם עצמאי ושהחלקים האלה הם ברשותי. זה לא שמישהו אחר כופף אותי ונשאיתי גיבן לנצח.

ארז: “הרבה אנשים מנסים לעקוף את הפלונטר בעזרת המשך ההתאכזרות לעצמם. הם רוצים לכבד את ההורים, אבל בעצם מדחיקים רגשות. הם עוצמים עיניים מול הכאב הפנימי שחוו. אני חושב שצריך לחוות את הכאב. צריך להכיר אותו ולשחרר אותו, להבין אותו ולצמוח ממנו.”

“יש סרטון שמסתובב בעולם על יהודי שהגיע לרבי מליובאוויטש כנוצרי ורצה לתת לרבי את הספר שלו. הרבי אמר לו ‘אתה חולה’. המתנצר אמר ‘אני דווקא מרגיש טוב’. הרבי ענה: ‘בן אדם חולה שלא יודע שהוא חולה - הוא חולה במצב מסוכן’. היהודי איבד את הביטחון ואמר: ‘רבי אני אף פעם לא קיבלתי בבית שמן של יהדות. לא לימדו אותי שום דבר אף פעם’. הרבי אמר ‘זה לא תירוץ’. הכל בידיים שלך, אל תספר סיפורים ואל תאשים את ההורים. גם בן אדם שגדל בבית שגידלו אותו לנצרות לא זכאי לשום תירוץ.”

“אני לוקח את המסר הזה מהרבי ליהודי המתנצר לכל אדם שסבל מההורים שלו. גם אם לכאורה אמא שלך היתה אישה קרה ולא חיזקו אותך בילדות; גם אם עברת כל מיני חוויות בדידות - אתה אמנם יכול להגיד ‘איזה מסכן אני, דפקו לי את החיים’. ואתה יכול להגיד: ‘זה היה בהשגחה פרטית. אני בחרתי את ההורים האלה עוד כשהייתי בשמים. ההורים שלי הם השפע שלי, הם הברכה שלי, והפנימיות שלהם זה מה שהם באמת’.”

“כשאני מסתכל על יהודי אחר, אני רוצה לראות את הטוב שבו - ואותו הדבר על ההורים שלנו. זאת הדרך שבה התורה מצווה עלינו להסתכל. אני צריך להסתכל על ההורים שלי בעין טובה תמיד, ובד בבד אני צריך

לא להיות אידיוט מדחיק ולהגיד ‘הכל טוב, לא חוויתי שום כאב ולא סבלתי משום בדידות מימי’. אנחנו צריכים מצד אחד להכיר ברגשות הכאב והצער שעברנו - אבל כדי לצמוח מהם, לא כדי להאשים מישהו ולא כדי להסיר מעלינו אחריות.

“וכמוכן, אנחנו צריכים ללמוד באמת להכיר תודה. למרות כל הדברים שעשו לי - למדתי להכיר טובה. למרות הכאב שעברנו, אנחנו לא יכולים להעריך באמת את גודל הכרת הטובה שאנחנו צריכים להכיר להורים. כשאדם חי בצורה הזאת, יש לו שקט פנימי ויש לו שורשים. כשאתה חי בהתנגדות למקום שממנו באת, אתה מגיע למקום של התנשאות על ההורים. כשאתה אומר: אני יותר טוב, אני אעשה יותר טוב מהם - אתה כורת את הענף עליו אתה יושב.”

“יש בדור הזה גישה שהתפשטה במאה האחרונה - מרד נעורים מתמשך, שהוא בעצם אנטי כיבוד הורים. באחרית הימים בת קמה באימה, כלה בחמתה”.

איפה אתה רואה את זה במציאות בא לידי ביטוי?

“אנשים עפים על עצמם ובעיניהם הדור הקודם מיושן ולא מבין

תואר בהרצוג הרבה יותר מתואר

מלגות
שכר לימוד
ומלגות קיום
עד 15,000 ש"ח
לשנה*

בהרצוג תיהנו ממגוון תוכניות ייחודיות המשולבות בלימודי התואר

תעודה מקצועית

במגוון חוגים

בחוג ללשון עברית

עריכת לשון

בחוג ללימודי

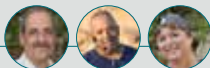
ארץ ישראל

הדרכת טיולים ושל"ח

בחוג למתמטיקה

הוראה מותאמת

לתלמידי יסודי ועל יסודי

תוכניות

לעשייה חברתית

'קוראים ביחד'

פרוייקט להקניית

ראשית הקריאה

קהילות לומדות תנ"ך

ליווי והנחיית קבוצות

כפרי סטודנטים

בשתי"פ עם 'קדמה'

ובנ"ע

תוכניות

להעצמה אישית

'לפני ולפנים'

על פי דרכו של הרב דוב דינגר

'ספרות הנפש'

כתיבה יוצרת וביבליוטרפיה

בחוג לספרות

'מיתרים'

תוכנית מנהיגות המשלבת

בין דתיים לחילוניים

תוכניות

בית מדרש

בית מדרש

לתורת הנפש והחסידות

בחוג למחשבת ישראל

בית מדרש 'הדר' לנשים

בחוג לתושב"ע

מגוון מדרשות תורניות

בשילוב לימודים במכללה

בית מדרש תנכ"י

להוראת התנ"ך במאה ה-21

תוכנית למיניות בריאה וחיי משפחה

בחוג למדעי הטבע ותושב"ע

תוכנית בין תחומית בביולוגיה והלכה

להכשרת מובילות בית ספריות

ליווי קהילות לומדות בחוג לאנגלית

תעודת הנחיית קבוצות

פלייבק, כתיבה יוצרת, 'המורה כמנהיג' ועוד

תעודה מקצועית בחוג לחינוך מיוחד

רכיבה טיפולית

בשתי"פ עם החווה בתקוע

לקוויות לימודיות מורכבות

קשיים רגשיים-התנהגותיים

משלבת חברתית רגשית

אבחון דיסקטי

לתלמידי יסודי ועל יסודי

בהרצוג לומדים
חצי מהבית וחצי במכללה

חוגי הלימוד: חינוך מיוחד | לשון עברית | אנגלית | ספרות | גיאוגרפיה | אזרחות | מתמטיקה | תושב"ע | מדעי המחשב | מדעי הטבע | היסטוריה | לימודי א"י | תקשורת | תנ"ך | מחשבת ישראל

לפרטים ולהרשמה חייגו: 073-3742354 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

שנה ראשונה חינוך, מלגות שכ"ל ומלגות קיום, לוכאים | מערך הסעות בפריסה ארצית | אפשרות לתואר ראשון ושני, בחמש שנים בלבד

*ע"פ תנאי הזכאות

ללמוד צניעות מחתול וחריצות מהנמלה. זה סימן שאפשר ללמוד הרבה מעולם הטבע. מספרים על המגיד ממעזריטש שהיה הולך כל יום לנחל חצי שעה להקשיב לצפרדעים כשהן שרות את שירת הכריאה ואומרות 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד'.

יש ביהדות את כל הדברים הטובים, אבל הם מסודרים אחרת ובנויים מלמעלה למטה. הניצוצות של הקדושה ושל החכמה התמזגו בכל העולם ואנחנו מלקטים אותם. אני העדפתי לחפש ולמצוא את הכל ביהדות כי בה אנחנו מקבלים את הדברים בטהרה ובקדושה.

"עד היום אני מקבל השראה מכוחות הטבע ועובד איתם. למשל יש לי הפרעה חושית. אני לא מתייחס לזה כאל הפרעה, זה פשוט חוש נוסף. כשאני מקשיב לכן אדם אני שומע עוד דברים, חוץ מהצלילים. אני רואה גם צבעים. הצבע מספר לי הרבה דברים."

אתה יכול לאבחן אותו לפי הקטלוג של טמבור.

"הצבעים אצלי הם רגשות, אז הצבע מעורר רגש מסוים. כחול כהה מעורר אצלי מגע של התבוננות ואדום זה חיות יצרית יותר, חום זה אדמה ופשטות. אלו לא דברים שהמצאתי, אבל כשאני רואה את הצבע, זה בדרך כלל מדייק אותי. כשאני מקשיב למישהו ששר - מבחינתי זו הקשבה לכוחות הטבע שהקב"ה ברא."

למה יהודים מקדשים את הפרות

איך משם הגעת לחב"ד?

"נסעתי להודו כדי לעשות שם סדנאות לישראלים. תכננתי שחוף מהסדנאות אני אשאר שם כמה חודשים ואטייל, ומהר מאוד אחרי שהגעתי להודו הסדנאות הפכו להיות מאוד מינוריות ביחס ללב של המסע מבחינתי. מצאתי את עצמי שואל את עצמי שאלות עמוקות.

"איך מה לעשות. בהודו יש אנרגיה אחרת. בארץ יש תחרותיות והישגיות שאינה פוסקת. אתה כל הזמן מרגיש שצריך להגיע לאנשהו, להגשים משהו, לממש משהו. באוויר אווירת מרוץ: יותר פרנסה ויותר הצלחה. זה גם המדד החברתי לאושר. אז עוד לא הכרת את המדד לאושר של התורה. כשבאתי להודו פתאום האידאולוגיה ששורה באוויר זה - אל תרצה שום דבר. מי שלא רוצה כלום הוא הכי מאושר. מי שאין לו שום רצונות פשוט יושב כמו פרה. הפרות העצלניות שרובצות ומעלות גרה הן קדושות... לאכול עשב זה האושר האמיתי. פתאום הרגשתי שהוציאו לי את האוויר מהבלון הנפוח של המרוץ, וזה מאוד השפיע עלי.

"פתאום הרגשתי ריק בתוכי. המרוץ וההישגים נראו לי מטופשים. היו לי המון תלמידים ושפע של הצלחות ופתאום הכל נראה כזה כמו רדיפה אחת גדולה - אחרי מה? גם הרוחניות הפכה לסוג של 'הצלחה תחרותית': להיות מורה יותר טוב, שיהיו יותר תלמידים. זה הכל היה בעצם אינטרסנטי. הודו פערה בתוכי ריק. הרגשתי שם את השקף של החיים מאוד חזק, אבל מצד שני להפוך להיות הודי לא היה הכיוון שנראה לי הגיוני.

"בתוך הריק הזה בהודו יש הרבה חב"דניקים. נכנסתי לבית חב"ד ומשהו שם חדר אליי. אני לא יודע איך להסביר את זה. זה היה מאוד מיסטי. בפנים הייתי מאוד לא בכיוון. לא חיפשתי את זה ולא חשבתי שהאמת נמצאת שם. הגעתי לבית חב"ד וראיתי שם בסרטונים ובתמונות את הרבי. משהו בנוכחות של הרבי מאוד ועזע אותי. הרגשתי שזה מאוד חזק."

העיניים המציקות של הרבי מליובאוויטש

"הלכתי אחר כך ללמוד אצל כל מיני גורואים, הסתובבתי בכל מיני סדנאות. אחרי שהייתי בבית חב"ד וראיתי את הסרטון של הרבי הרגשתי שהעיניים שלו כאילו הסתכלו עלי בכל מקום. כשהלכתי בהודו, סתם ברחוב או בשוק, הרגשתי שהעיניים של הרבי מסתכלות עלי וכאילו אומרות לי: 'תזהר, אל תיפול פה'. יש בהודו אנשים עוצמתיים עם כוחות רוחניים. אתה יכול ממש

להיסחף אחריהם. אבל הרגשתי מהרבי - 'אני פה עכשיו איתך. אפילו היתה לי תחושה כזאת של התנגדות. כאילו אמרתי לרבי: 'יאללה, תעזוב אותי, תן לחיות. הבנתי את הקטע'. לא רציתי את העיניים האלה, אבל הן פשוט רדפו אחריי בכל מקום. הייתי בהתנגדות ממש, בכלל לא בכיוון של יהדות וזה פשוט ניצח אותי.

"לקראת החזרה לארץ קרה לי סוג של נס: הלכתי ברחוב עם חבר בשוק של ניו דלהי. זה מקום סואן מאוד. פגשנו שם מישהי, חבר שלי היה צריך לקחת ממנה משהו והיא אמרה לו את שם המלון ואת מספר החדר שלה. כשרציתי לחזור, ראיתי שאיבדתי את החבר והמפתחות לחדר שלנו היו אצלו. זכרתי את השם של המלון והמספר של החדר שהיא אמרה, אז הלכתי למלון.

"תבין, יש שם מאות אלפי חדרי מלון מסיבי. הגעתי ודפקתי בדלת של החדר שחשבתי שהוא שלה, ואז הדלת נפתחה ואני רואה שם חב"דניק עם כובע שחור. ממש נבהלתי. אני הלכתי למישהי שבכלל לא היתה יהודיה, נכנסתי כנראה בטעות או למלון אחר או לחדר אחר. איך החב"דניקים רודפים אחריי גם לכאן??"

"זה היה הרב נחמנסון, הוא היה שליח בדלהי. אמרתי לו - 'סליחה, טעות'. והוא אמר: 'לא טעות, הכל בהשגחה פרטית' והזמין אותי לשיעור חסידות. סירבתי אבל נבהלתי עוד יותר. הבנתי שהעיניים של הרבי זה עובדה בגשמיות. שוב הן פגשו אותי. נבהלתי כי לא רציתי לחזור בתשובה. נבהלתי כי הרגשתי שזה אמיתי וזה לא היה משהו שאני יכול להתכחש אליו. עד היום, אם אני אחזור לשם, אני אברך 'ברוך שעשה לי נס במקום הזה'. לגמרי לא טבעי שמכל אלפי חדרי מלון שיש בכל המבנה אגיע דווקא לחדר שיש בו חב"דניק.

"כשחזרתי אחר כך לחדר, ראיתי את החבר שלי והוא אמר שהוא בכלל לא הלך למלון ההוא. היה לי ברור שזה איזה שהוא תרגיל של הרבי הזה, שהעיניים שלו לא עוזבות אותי. הוא סובב פה איזה עניין שאפגוש את החב"דניק. זה הורגש לי בבשר ממש. הוא הכין אותי, כי אני לא רציתי לחזור בתשובה. אז הרגשתי חיבור והבנתי שזה מה שדורשים ממני מלמעלה. בהתחלה האמנתי בה' 'האוניברסלי' - לא בה' התורני היהודי. הבנתי שהשם יתברך מדבר איתי דרך הרבי וזה היה מאוד ברור. "חזרתי לארץ ישראל ולא הצלחתי לעשות שום דבר. לא לחזור ללמד ולא לעשות מה שהייתי עושה. הכל נראה לי ריק וחסר תוכן ומיותר. לא הרגשתי שאני יכול ללמד משהו ומהר מאוד מצאתי את עצמי יושב ולומד. חיפשתי רב כדי ללמוד והתחלתי להתקרב. קרו עוד כל מיני דברים בדרך עד שזה קרה ממש.

"הריקנות הזאת לא הניחה לי. חשתי סבל באותה תקופה: לא רציתי לחזור בתשובה מצד אחד, מצד שני - החיים נראו לי ריקים לגמרי ולא היה לי שום דבר להחזיק בו."

שפה חדשה

"אחרי שחזרתי בתשובה הנחתי לכל הנושא הזה של ללמד, והרגשתי כמו תינוק שנולד. אני צריך ללמוד ואין לי שפה. שפת המוזיקה שהייתה לי קשורה לעבודה פנימית נורא אינטרסנטית: בן אדם תממש את עצמך, בלי משהו שכולל ומחובר לכולם. לך עם עצמך ותהיה עם עצמך. הרגשתי שזה לא נכון וביהדות זה לא ככה. השפה הזאת כבר לא התאימה.

"לקח לי כמה שנים. נסעתי לניו יורק והייתי שם שנה אצל הרבי. למדתי בישיבה ולמדתי בכולל ולאט ולאט הקמתי בית יהודי. אחרי כמעט עשר שנים התחלתי לחזור ללמד ולאט לאט, אבל מהר מהר, זה צבר תאוצה ואז ראיתי שלכל הדברים שעשיתי יש מקור ביהדות והם אולי אפילו נובעים מהיהדות. עשיתי דברים שנוגעים ביהדות, עוד לפני בכלל שידעתי מה זה יהדות, בגלל שאני יהודי ויש לי נשמה יהודית.

"פיתחתי שפה חדשה שמחוברת לתורה ולמקורות, אם כי אני חייב לציין שיש אצלי אנשים מכל המגזרים. אף אחד לא מרגיש שאני מחזיר אותו בתשובה או משהו כזה. אני מדבר בשפה מאוד אוניברסלית שמתאימה לכולם וזה אולי גם יוצר קירוב בסופו של דבר, אבל מבפנים אני מאוד מתייחס לדברים מתוך עבודת ה'."

בקיץ הזה נוסעים ונהנים עד היעד!

ערכת פעילות שתהפוך כל נסיעה משפחתית לחוויה!

מתנה לכל מצטרף

Shop.karov-lev.co.il
0587001093 | *2238

הצטרפו לקרוב ללב וקבלו ערכות תוכן עד הבית - לכם, למשפחה ולחברים

ממטומטם לבריא

אחרי שנגמר השיעור יצאתי החוצה, ובאה אלי אישה שהייתה עיוורת מלידה, והיא אמרה לי "יש לי מושג מה זה צבע". היא התחילה להסביר לי שירוק זה דבר מגעיל, ונתנה לי תיאור מה זה אדום. וחשבתי לעצמי, מה קורה לאדם שמעולם לא היה לו צבע בחייו ונשארו לו רק מילים, הוא יכול לשער איכשהו שיש איזו בעיה עם זה, אבל הוא בכלל לא יכול להבין מה חסר. פגשתי כמה אנשים שהם עיוורי צבעים – יש כמה דרגות בזה – האם אדם כזה יודע שחסר לו את זה?

זאת הסיבה שיחזקאל הראה להם את צורת הבית, ולכן מתעסקים בחורבן המקדש ומזכירים אותו רבות בתפילה, מפני שכל כך הרבה שנים אנחנו בלי זה, עד שהתרגלנו למהות אחרת. אנחנו כמו אדם שנולד בלי ידיים וכלי רגליים – הוא יכול לחיות ככה בלי להבין שהוא בעצם יצור חצוי, שהוא רק פלג של בנאדם. אז בנינו לעצמנו תחליפים לקרבנות, התפילה היא כנגד הקרבנות, אבל בסופו של דבר לחיות רק על ה"יהי רצון כאילו הקרבנו..." – זה עולם פגום.

יש תורה של האדמו"ר הזקן על הפסוק: "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים". הוא מפרש את הפסוק שאחרי שיבת ציון נראה שהחיים שלנו עד אז, בגלות, היו כמו חלום, ולא ההפך. וברור שזה הפשט. כשאדם נמצא בחלום – הוא יכול להתקיים במציאות מדומה, בלתי אפשרית, אבל זה לא מפריע לו. הוא בכלל לא מרגיש שמהו מזור ולא בסדר במצבו, ובמובן מסוים הוא מסוגל ליהנות מן הקיום הזה.

אמרו בספרים, ששבת חזון היא שבת שאפשר לחזות בה. עצם העניין הוא לראות שהקיום שלנו הוא חלומי, כדי שלא נחשוב שהקיום שלנו הוא אפשרי. לרוב, באמצע החלום יותר קשה לקלוט את זה, אבל בסוף החלום מתחילים לקלוט שזה לא הגיוני.

זה שאנחנו לא מרגישים שחסר לנו, מראה שאנחנו בחלום. יהודי בזמן הזה לא מקיים אפילו שליש מתרי"ג מצוות. כמו אדם שאין לו אוזניים וגם לא מעיים, הוא לא יכול לחיות ככה. אם הוא חש שהוא קיים, זה סימן שהוא מרחף, הוא בחלום.

יש ימים שמיועדים לחשוב על העניין הזה. יש תיאור בספר מדע בדיוני, של פלנטה שמאברת את הקשר עם הארץ והפרנואידיים משתלטים עליה ועומדים בראש השלטון. אז איך נראה עולם של משוגעים? בשבילים זה בסדר גמור. אם אנחנו יכולים לחיות בעולם כזה, מתרגלים וזה נוח לנו, זה כי אנחנו נמצאים במצב לא נורמלי.

אני יכול להסתכל על אנשים שהם אידיויטים, ולבי יוצא, אבל האמת היא שהם מאושרים, כי הם לא קולטים כל מיני דברים שיכולים

ימי בין המצרים, הימים שחרב בהם בית מקדשנו, הם ימים שנועדו כדי לעסוק ולחשוב בהיקף גדול.

למרות שבכל השנה אנחנו מזכירים את חורבן בית המקדש ובכל תפילה אנחנו מבקשים שיבנה המקדש, בכל זאת, אנו עושים פעם בכמה זמן צום שמייוחד לזה. הסיבה לתעניות ולימי בין המצרים, היא שנוכח שהמצב שלנו לא תקין, שהעולם כפי שהוא נראה כיום – הוא לא בסדר.

אחרי שנחרב הבית, להרבה מאוד אנשים הייתה הרגשה שכל העולם נחרב; היו 'אבלי ציון', שבמשך דורות לא אכלו בשר ולא שתו יין. אנשים חשבו: "איך אפשר לחיות בעולם כזה?!" אולם, עברו אלפיים שנה, ונראה שהתרגלנו. לרובנו בית המקדש לא חסר, אנחנו מסתדרים לא רע, ואני חושש שאנחנו יכולים להמשיך להסתדר בלעדיו עוד אלף שנה. יש פתגם

בכמה שפות: "בני אדם הם יותר חזקים מברזל" – לאדם יש הרבה מאוד כוח, ועם הזמן הוא מסוגל להתרגל לכל מיני מצוקות שלא יאמנו. עובר הזמן מאז שנחרב הבית, ומתברר שאפשר להתרגל; וזה לא דבר טוב.

בית המקדש הוא עולם שלם של יהדות: כל סדר קודשים שהוא שישית מהתורה שבעל פה, עוסק במקדש; אף מגין המצוות שבתורה הקשורות למקדש ולקרבנות – רב מאוד; גם בחיים הממשיים של יהודים בעבר, רואים כמה מקום זה תפס – אדם עלה לרגל לכל הפחות שלוש פעמים בשנה, ובנוסף עלה כדי להקריב קרבנות בהזדמנויות שונות. זה לוקח הרבה זמן מהחיים – ההכנות, השהייה והחזרה. תמונת היהדות של החיים שלנו עכשיו היא לא שלמה, היא חלקית מאוד ובקושי יכולה לקיים את עצמה, אבל בעבור הזמן – התרגלנו לכך שזה חסר ושאפשר לחיות בלי זה.

בסופו של ספר יחזקאל, הנביא מתאר לבני ישראל את צורת הבית בפירוט רב, והוא מסביר שהסיבה שהוא מספר להם על כך היא כדי שבני ישראל ייכלמו על מצבם. מראים להם איך נראית תמונה של עולם שלם, ואומרים להם בעצם: "אתם מסכנים, פגומים, אין לכם את כל זה, ואולי אף פעם לא הרגשתם איך זה לחיות בשלמות".

פעם עשיתי שיעור באיזה ישוב, ובתוך דבריי דיברתי על כך שהרמב"ם אומר שיעיור לא מבין מה זה צבע. אי אפשר להסביר מה זה צבע למי שאף פעם לא ראה מה זה, אין לו כלום מעבר למילים והוא אף לא מרגיש שזה חסר לו.

הרב מנחם בורשטיין | ראש מכון פועיה

שוברים כוס וסופרים את העומר

לפני זמן מה פנה אליי תלמיד ושאל אותי: "הרב, אני קצת מבולבל – אני מבין שכששוברים כוס תחת החופה זה 'זכר לחורבן'. אבל מה עם ספירת העומר שסופרים כיום? גם זה 'זכר לחורבן'?". אמרתי לו "אתה צודק, באמת כדאי לעשות סדר בין הדברים, ננסה".

סדר הדברים שאמרתי לו הוא כך:
ישנם 3 סוגי מנהגים –

א. מנהגי 'זכר למקדש', המזכירים מצוות ומנהגים שהיו נהוגים בתקופת המקדש, כגון: שמחת בית השואבה, ספירת העומר ועוד.

ב. מנהגי 'זכר לחורבן', שנועדו לזכור את החורבן ולצפות לבניין המקדש, כגון: השארת 'אמה על אמה' לא מסוידת בבית, ושבירת כוס תחת החופה.

ג. תקנות חז"ל שעל ידן אנו מתכווננים לבניין המקדש. זו הסיבה שלדעת חכמים אסור לכוהנים לשתות יין אף כיום, מטעם ש"מהרה ייבנה המקדש" ולא יוכלו לעבוד (סנהדרין כ"ב:).

אנו מתקרבים לתשעה באב ובע"ה השנה נוכח שלא לצום אלא לחגוג את בניין המקדש. אם לא תהיה ברירה ונאלץ לצום, נצטרך במכון לתת מענה לשאלות רבות יחס לצום – מזוגות שנמצאים במהלך טיפולי פוריות, וכן מנשים מעוברות/מניקות.

בעניינים אלו חובה להבין היטב את המציאות הרפואית. אנו נוהגים במשך שנים רבות להתייעץ עם רופאים רבים כדי לקבל מבט רחב על המצבים השונים ולדעת מה מחייב שלא לצום ומה מאפשר לצום, ועל פי זה להורות הלכה. כמובן שכדי להבין את המקרה הספציפי שלפנינו אנו שומעים מה הרופא של האשה אומר על כך, ומשקללים את הדברים.

כדי להמחיש את הדברים, להלן 2 דוגמאות:

א. נשים הרות/מניקות - הלכה מפורשת בשו"ע (או"ח תקנ"ד, ה'): "עוברות ומניקות מתענות בט' באב...". בהריון תקין ניתן להתכוון היטב באכילה ושתייה יום קודם לכן, ולדאוג למנוחה בצום, ואז בע"ה תעבור אותו בשלום. במקרה של הריון בסיכון וכד' - יש להתייעץ עם הרופא המטפל ועם תשובתו לשאול רב המצוי בנושא או לפנות למכון פועיה. מניקה החייבת בצום היא משלושים יום לאחר הלידה (קודם לכן נחשבת 'יולדת' ופטורה). בדרך כלל תוכל לעבור את הצום בשלום, אך אם כתוצאה מהצום חסר חלב להנקה - לא תצום. במקרים פרטניים כדאי לשאול רב.

ב. טיפולי פוריות - יש להימנע מטיפול פוריות (כגון IUI, IVF) בתשעה באב. במקרי דחק פרטניים - יש לשאול רב.

שאלה מעניינת שנשאלנו בעבר היא האם מותר לבצע טיפולי פוריות לפני תשעה באב למרות שייתכן שעקב כך תצטרך האישה לאכול בצום. דבר זה יכול להיות מצוי הן בטיפול עצמו והן בנסילת תרופות סביב הטיפול. על כך השיב לנו הג"ר זלמן נחמיה גולדברג זצ"ל שהדבר מותר, והשווה זאת להיתר להתחיל לפני שבת פעולה שעולה לגרום להגיע למצב של פיקוח נפש המתיר חילול שבת (וראה שו"ע או"ח רמ"ח, א' ד').

לקרות להם, אז יש להם עולם הרבה יותר שמח ושלים. למה אני בכל זאת מרחם עליהם? כי דמות של אדם כוללת גם את הבעיות שלו ואת הקשיים שלו, אז אני מסתכל ומרחם. אם הוא אף פעם בחייו לא הרגיש צורך להתפלל או להתקרב לקב"ה, אז אתייחס אליו כאל בעל מום. למרות שהוא יכול להיות איש יוצא מן הכלל - ארחם עליו, על מה שחסר לו בתור דמות של אדם.

אנשים מדברים שכשיבוא המשיח יפתרו כל הבעיות והכל יהיה איך שהם רוצים. בעל התניא אמר על כך לחסידים שלו: "המשיח שאתם רוצים - מעולם לא היה ולעולם גם לא יבוא". ביאת המשיח פירושה בעצם, שהעולם היהודי חוזר ונבנה בשלמות, ויחד איתו באות בעיות אחרות ונוצרת מציאות אחרת לגמרי. כביכול, הלכנו 2000 שנה בלי יד, ברגע שהיא תחזור, היא עלולה להתחיל לגרד.

צריך זמן לחשוב על החוסר שבמצבנו, ומצד שני, ביאת המשיח זה לא פשוט בכלל, מפני שצריך לחשוב על איך זה יהיה כשנהיה בעולם שלם. לרוב הילדים בגיל 4-5 יש איזה חבר או שניים ואין להם כל כך בעיות בחיים, אבל הם תמיד רוצים להיות גדולים, ואחר-כך כשהם גדלים הם אומרים: "מי יתנני כקדם". כשאדם גדל האחזיות שלו גדלה, ויש לו פי חמש בעיות, ונוספים דברים רבים שלא היו לו קודם. יש אנשים שרוצים להתחתן - הם לא יודעים שזה לא כמו ברומנים - כשנכנסים לעולם גדול יותר אז לא רק שהבעיות לא נפתרות אלא הן רק גדלות.

כשאדם מקבל על עצמו עול מלכות שמים, אם הוא מצפה שיהיו לו תשובות לכל השאלות - אז או שהוא לא הגיע ליהדות, או שהוא יתאכזב. בסך הכל, הבעיות הקטנות מתחלפות בבעיות גדולות.

להסתכל על צורת הבית זה להסתכל מעבר לעולם היהודי שלנו עכשיו שהוא עולם חסר ובלתי אפשרי. צריך להסתכל על מצבנו עכשיו, ולהגיד זה העולם שבו אנו חיים, אבל אנחנו חיים בו כמו חוני המעגל, לא שבעים שנים של חלום אלא אלפיים!

לעבור לעולם של הבעיות הגדולות זה שווה את זה. ילד שחולה, מפסיקים לצעוק עליו ומביאים לו אוכל למיטה - אם זו מחלה מדומה זה נחמד, אבל אם זו מחלה אמיתית - זה נמאס מתישהו, והוא מוכן לחזור לחיים הרגילים, ובלבד להיות בריא.

הימים הללו הם הזמן לדבר על המקדש ולחשוב איך נראה עולם שלם. יכול להיות שייקח לנו זמן להתרגל לזה, אבל שווה להפוך ממטומטם לבריא, שווה לגדול!

זכרון ה' יצחק יפתח באלול הקרוב

בית מדרש לשליחים

מבית ראשיהודי
בנשיאות הרב שמואל אליהו שליט"א

- תוכנית הלכה של ארבע שנים (מבחני הרבנות הראשית)
- תוכנית אמונה בעיון ובבקיעות בראשות הרב יהושע ויזר
- שיעורים וחיזוקים קבועים של חברי התוכנית עם הרב שמואל אליהו שליט"א, והרב חיים איידלס שליט"א.
- לאורך השנה יתקיים "קורס שליחים" מבית "ראשיהודי" להכוננה ודיוק בשליחות בהובלת הרב אסף טבצ'ניק רב קהילת ראשיהודי מלגה גבוהה
- כל חבר בכולל יעבור לגור בשכונה אחרת (או שניים ביחד) בתל אביב
- האברכים יקבלו עזרה בהשתלבות בבתי כנסת בתל אביב כמשפיעים

בתל אביב יפתח
באלול הקרוב תוכנית
מיוחדת לאברכים שעולם
השליחות ועולם התורה
בוערים בהם בעוצמה.

התוכנית תכלול
שליחות משמעותית
תורנית בעיר תל אביב
יחד עם לימודי הלכה
מובנים למבחני
הרבנות הראשית

השתלמות קבועה לנשות אברכים
להעצמה וחיזוק השליחות

התוכנית לאברכים נשואים,
שיעור ו' ומעלה, עד 2 ילדים

ספרים חדשים

מאת הרה"ג הרב יוחנן גוראריה שליט"א

רבה של חולון וחבר בי"ד רבני חב"ד

חקרי מנהגים

סדרת ספרים הכוללת מקורות, טעמים ועיונים במנהגי חב"ד, לפי סדר השולחן ערוך.

ילקוט גור אריה

לקט ערכים מספרי הראשונים והאחרונים הכולל ידיעות והנהגות, אמרות טהורות ותעלמות חכמה

הושלמה הסדרה! חלק 1 עם מפתחות לכל הסדרה

חדש! חלק ב'

להשיג בקה"ת, ספרי אור החיים ובחנויות הספרים המובחרות

אין חינוך בלי אהבה! זה הכל!

“מה פתאום. אם הוא מתקשר ומבקש סוכריה שהוא אוהב, אתה לא חייב לעצור את כל עיסוקך, לעזוב את העבודה ולנסוע הביתה לתת לו את הסוכריה שהוא כל כך רוצה.”

הכוונה היא, שכשאתה עונה לו לטלפון, אתה שואל אותו: בארי ילד יקר שלי, אני ממש עסוק כרגע, זה מאוד דחוף? או שזה יכול לחכות קצת? הכל תלוי איך אמרת לו את המשפט הזה, או יותר מדויק, מאיזה מקום נפשי אמרת לו את זה?

אם אמרת לו: אין לי זמן, אני אחזור אליך אחר כך. אז הילד שלך ירגיש, שיש לאבא דברים יותר חשובים ממנו.

אבל אם הוא מתקשר אליך ואתה אומר לו: כן בארי, אני איתך, מה אתה צריך? רק, לפני שאתה אומר לי מה אתה צריך, חשוב לי להגיד לך משהו.

(זה דווקא כי הוא מאוד חשוב לך, כי אתה מאוד מייקר אותו), אז אני רוצה להגיד לך דבר נורא נורא חשוב, שעכשיו אני באמצע עבודה, אני לא פנוי, אז תחשוב שניה מה אתה חושב, זה מאוד משמעותי מה שאתה צריך עכשיו או שיכול לחכות כשאתה פנה?

אם הוא אומר לך כן, אז אתה עוזב הכל ומקשיב לו. למה? כי אתה מאמין לו.

הרבה הורים לא קולטים את הכוונה שיש מאחורי ההדרכה הזו, אז הרבה פעמים הם ממש רושמים את המשפט הזה ואומרים אותו בדיוק ואז הילד אומר לו: כן, זה מספיק חשוב.

ואז ההורה שואל: מה חשוב כל כך? והוא עונה: אני רוצה ללכת לחבר.

ואז ההורה מגיב: נו באמת? זה כזה חשוב? וככה הורסים הכל.

אז כדי לדייק את הדברים, אם בתודעה של הילד, זה מספיק חשוב, אז זה מספיק חשוב.

אלין תבין, אחר כך בערב תשב איתו, תסביר לילד: בוא נחשוב יחד, זה באמת היה מספיק חשוב או שזה לא היה מספיק חשוב?

הילד חייב לקבל תחושה שאתה מאמין לו שזה היה חשוב בעיניו, ומכאן מה שחשוב בעיניו חשוב בעיניך, אם בעיניו עכשיו, ללכת לחבר זה הדבר הכי חשוב, אז זה הדבר הכי חשוב.

אבל, זה לא מתחיל מהשאלה מה אמרתי ובאיזה מילים השתמשתי בדיוק. זה מתחיל, באיזה מקום באמת הילד תופס אצלי בלב.

הילד צריך להיות מספר אחד בסדר העדיפויות שלי. הוא צריך לדעת שאני תמיד איתו, שאני מייקר אותו יותר מכל דבר, שאני פנוי אליו באמת.

“תקשיבי חנה, יש לנו ברוך השם שישה ילדים, איך אני בדיוק יכול לתת לכל ילד תחושה שהוא הכי יקר?” פנה אלין אליו “הרי חז”ל אמרו, “לעולם אל ישנה אדם בנו בן הבנים שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו (שעשה לו כתונת פסים שלא היה בה אלא משקל שני סלעים מילת), נתקנאו בו אחיו ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים” הפליא אלין בציטוט “אתה צודק, נכון אסור להפלות בין האחים. לכן צריך שכל ילד ירגיש, שהוא הכי מופלא ומיוחד אצל הוריו.

רק כשהילד ירגיש שהוא הכי מיוחד אצלך, הוא יהיה בטוח שהוא קיים, שהוא חשוב הוא לא יחפש תחושת יוקר במקום אחר.

הוא לא יחפש את זה, לא בעצבויות ולא בהרדות” הסברתי. “אבל עצבויות וחרדות, זה לא משהו שבנאדם בוחר להיות בו, אי אפשר לשלוט בזה” אלין אמר “ממש לא, האדם לוקח את עצמו אל החרדות” אמרתי.

“למה?” שאלה אודליה “למה? כי אין לו תחושת קיום. הוא צריך להרגיש קיים. וכאשר הוא לא מרגיש קיים, אז הוא מכניס את עצמו לחרדה על מנת להרגיש קיים.

אם הילד שלכם ירגיש קיים (יקר, אוהב, חשוב) כי אצלך הוא קיים באמת! אז, הוא לא יהיה צריך את כל זה”

ברכה והצלחה!

הטור נכתב בהשראת הרצאותיו של כבוד הרב אליהו לוי

“לא הולך לנו עם הילד הזה. לא משנה מה אנחנו מנסים לעשות. עונשים - לא עבד, חיוזקים חיוביים - לא עבד, ניסינו כל שיטה שלא תהיה, כלום לא עובד איתו” התלוננה אודליה בזמן שאלירן בעלה ישב עם ידיים שלובות.

“מה לא הולך בדיוק?” שאלתי “הוא לא לומד, לא מקשיב לנו, החדר שלו בבלאגן, כל בקשה ממנו זו מלחמה.”

אם זה לקום בבוקר בזמן, או להתקלח בערב הוא לא רוצה לעשות כלום, פשוט לא סופר אותו בכלל. למה למה אנחנו לא מצליחים איתו?” המשיכה אודליה בייאוש.

“אני הולכת להגיד לכם משהו שהוא קשה לשמיעה, סביר להניח שתתנגדו לו ובכל זאת אני חושבת שהכרחי שהוא ייאמר, אני חושבת שאתם לא מצליחים איתו כי אתם לא אוהבים אותו, זה הכל” אמרתי וחיכיתי לתגובה הצפויה שלא יאחזרה לבא.

“מהההההה? איך את יכולה להגיד כזה דבר?” הגיבו בהלם יחד.

“מה אנחנו לא עושים עבורו, יותר משאר האחים שלו הוא מקבל חוגים בלי סוף, יש לו את המחשב הכי יקר שיש, כיסא גיימינג, חגגנו לו ימי הולדת בהשקעה שכל שאר ילדי הכיתה רק היו יכולים לקנא, אני מכינה לו במיוחד אוכל שהוא אוהב, אנחנו באמת נותנים לו כל מה שיש. איך אפשר להגיד כזה דבר?” אמרה אודליה והחלה לדמוע.

הרגשתי כמה קשה להם, אבל בזכות הקושי והכאב הם יכלו להיפתח ולשמוע את דבריי.

אני הולכת לשאול אתכם שאלה מאוד חשובה, שלא הרבה הורים עוצרים ושואלים את עצמם: מה מבחינתכם הדבר הכי עיקרי שהורה צריך לתת לילדיו? “ערכים, דרך ארץ, תורה, מצוות” הם ענו.

“נכון זה חשוב, אבל לא אמרתם את הדבר שהוא הכי חשוב והכי יסודי בחינוך: אהבה.”

אין חינוך בלי אהבה, עיקר תפקידי כהורה, זה לתת לילד שלי תחושת קיום” סיימתי ונתקלתי בעיניים בוהות.

“לא הבנתי. מה זה לתת לילדים קיום? הם לא קיימים בלעדיו?” סוף כל סוף הגיב אלין.

“כל הבעיות החינוכיות, הרגשיות והנפשיות כמו: חרדות, עצבויות, פחדים, דאגות, תסביכים,

הכל הכל מתחיל מחוסר תחושת קיום.

אם אני לא מרגיש קיים, אני לא מרגיש יקר, אני לא מרגיש חשוב. ואז אני מחפש כל מיני דברים שיתנו לי את תחושת היוקר, את תחושת הקיום.

ניקח לדוגמה ילד שנכנס לעצבות. הוא נמצא במקום שהוא מלא ברחמים עצמיים.

הוא כל הזמן חושב על עצמו ומתחפר בתוך עצמו. העצבות ממלאת את מקום החלל של תחושת החוסר קיום, היא נותנת לו תחושה שהוא קיים.

יש לו קיום בתוך העצבות הזאת.

אותו דבר גם בהתמכרויות, בדיוק מאותה הסיבה ההתמכרות נותנת למכור תחושת קיום.

“אני מבולבלת לגמרי, איך אני עושה את זה? אז אני כל היום אגיד לו: אתה קיים, אתה קיים?”

רטנה אודליה “ממש לא, את לא צריכה להגיד אפילו פעם אחת” אמרתי לה.

“כשאני אומרת שצריך לתת לילד תחושת קיום, הכוונה שהילד ירגיש שאצלי הוא מספר אחד, שאצלי הוא הדבר החשוב ביותר שיש, אין דבר יותר יקר ממנו” המשכתי.

“אפשר דוגמא?” קטע אותי אלין.

“אלין, אתה עובד בחברה רצינית נכון? תדמיין שבארי הקטן מתקשר אליך כשאתה בעבודה, כדי לתת לו תחושת קיום אתה צריך להיות איתו במאה אחוזים כאילו נשיא המדינה התקשר אליך.

למה? כי הוא הכי חשוב בעולם. אז הוא ירגיש קיים” עניתי לו.

“מה? את רצינית? ילד כזה יצא מפונק, בלי גבולות הוא יהיה ילד שמרגיש שתמיד מגיע לו הכל”

אמר בעצבות.

חיים עד העולם

ערב זיכרון לכבודו של מו"ר
הרב עדין אבן-ישראל שטיינזלץ זצ"ל

📍 **ישיבת תקוע** 📅 **יום שני 12.7 ג' אב**

קטעים מהכנס ישודרו בפייסבוק "ישיבת תקוע" | עזרת נשים פתוחה

18:30 - דברי זיכרון והערכה

הרב אריאל הולנד, הרב פרופ' יהודה ברנדס,
הרב יהושע שפירא, הרב יובל שרלו

20:30 - שיעורים בעקבות הרב

שיעורים לבחירה:

הרב שבתי רפפורט, הרב אבי בלידשטיין,
הרב יוסי פרומן, הרב שוקי מאירסון

21:30 - החלומות של הרב - פאנל תלמידים

דברי פתיחה: הרב מנחם אבן ישראל
הרב מיכל פאלק, הרב יהונתן גוטמן,
הרב מאיר קליין, יואל שפיץ

22:30 - ערבית

הרב שבתי סלביצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

ואז תהיה משיח!

השנתיים האחרונות מוכיחות שהכל יכול לקרות, אפילו תרחיש הגאולה ותיקון העולם נראה ריאלי מתמיד < כשהיא לא יודעת שיש לה צופים, נשאה הילדה נאום אל השמיים וריגשה עד דמעות > והאם יש מצב שאתה המשיח?

משיח, שכן הירידה מאפשרת לנו להעלות גם ניצוצות המצויים בשאלות תחתית ולבררם.

אפשר ויאמר הציניקן - על מה אתם מדברים, האם רואים כיום פעמי משיח? אדרבה, רואים רק התגברות של רוע בעולם, והוא נעשה פחות ופחות מוכשר לביאת משיח; אך הדברים אינם נכונים בעליל.

הסתכלות נכונה ומעמיקה על הנעשה בעולם מראה במגוון רחב של מישורים, מגמה חיובית וגאולית מאין כמוה!

שיעורי התורה כיום הם בשיעור אדיר וחסר תקדים. יש ספרים המנגישים את התורה על כל חלקיה לכל אחד ואחד. בכל יום עולים שיעורי תורה מוסרטים בהם צופים אנשים בכל קצווי תבל. שיעור תורה הנאמר בירושלים, נצפה על ידי יהודים באוסטרליה.

ה'בלכתך בדרך' כיום מתקיים בקלות רבה. ברכב, במטוס ובכל מקום אנשים מאזינים לשיעורי תורה. יש אנשים שסיימו ש"ס עם האזוניות הקטנות התחובות באוזניהם. ראיתי מנופאי מטפס על מנופו עם אוזניות וכאשר שאלתיו למחרת "מה אתה שומע שם על המנוף?", הוא אמר לי בפשטות "מה הפירוש מה אני שומע? שיעורי תורה אני שומע!"

עולם התורה מצוי בפריחה אדירה וישיבות נפתחות כפטריות אחרי הגשם. יהודי החי במקסיקו סיפר לי שעשו שם הנחת אבן הפינה לעיר, ששמה יהיה: עיר התורה! היו זמנים שבהם הייתה בושה (וחשש) להסתובב עם סממנים יהודיים - כיפה, ציצית, זקן וכן הלאה, ואילו כיום הדבר נעשה מתוך גאווה יהודית!

הלכתי פעם אל מנכ"לית חשובה עם יהודי נוסף ובטרם נכנסנו הוא הכניס את הציציות למכנסיו, ובעודו מכניסן היא פתחה את הדלת, קלטה מה הוא עושה והגיבה בספונטניות: "למה? אני מאוד אוהבת לראות את זה!". הגאווה היהודית איננה רק ברחוב כי אם גם במגרלי השן של האוניברסיטאות ובטרקלינים חשובים. בכל תחום במדע, ברפואה ובכלכלה אתה מוצא יהודים הגאים ביהדותם.

גם בפן החומרי אנו רואים שפע אדיר; אם פעם אנשים מתו מרעב, הרי שכיום אנשים מתים בגלל עודף אכילה... ישנה גם עלייה דרמטית בתוחלת החיים! אם ביוון העתיקה חיו עשרים-שלושים שנים בממוצע, ובאנגליה של ימי הביניים חיו כ-30-25 שנה, הרי שכיום הממוצע במערב הוא 77 שנים וכישראל הוא אף גבוה מזה.

זה אם כן הפירוש - לפקוח את העיניים! כשפותחים אותן רואים את

לכל אחד יש שאלות שהוא שומר בתוכו ואינו נותן להן פומבי, שאלות השוכבות אצלו עמוק בלב. דומני שאחת השאלות הנמצאות אצל הרבה אנשים אך לא זוכות למענה אמיתי, היא שאלה על האמונה בביאת המשיח.

הגמרא אומרת שאחרי 'מאה ועשרים' שואלים את האדם בבית דין של מעלה האם 'ציפית לישועה?', לא רק להאמין אלא ממש לצפות. וכפי שאנו אומרים בשמונה עשרה בכל יום: "כי לישועתך קיוונו כל היום!". מי מצפה? ומי מקווה כל היום?!

לאחר אחד השיעורים שמסרתי ניגשה פעם אחת המשתתפות ושאלה אותי: **"כבוד הרב, אתה באמת מאמין במשיח?"**

אספר לך סיפור שהיה לי, אמרתי לה. ב-10 בספטמבר 2001 בני הבכור התחתן בארצות הברית. החופה הייתה על יד 770, בית מדרשו של הרבי ואחר כך הלכנו לאולם בו נערכה סעודת החתונה. ברוך ה' החתונה הייתה שמחה ביותר והריקודים נמשכו עד לפנות בוקר.

למחרת החתונה אנחנו קמים, הולכים להתפלל ורואים המון אנשים עומדים ומסתכלים על עשן רב המיתמר ועולה ממרחק. לא עבר זמן רב והתברר שהעשן הוא מבנייני התאומים...

מישהו זרק שאולי מדובר באיזה שהוא אפקט שעשו לצורך סרט באמצעות קרני לייזר ופירוטכניקה, אך מהר מאוד נודע הבלתי ייאמן - בנייני התאומים הופלו!

אם מישהו היה בא אליך לפני כן ואומר שהוא מוכן להתערב על מיליון דולר שייכנסו עם מטוס בבנייני התאומים ופילו אותם, מן הסתם לא רק שהיית מסכימה, אלא שהיית מציעה להעלות את סכום ההתערבות לעשרה מיליון דולר. הרי הדבר לא ייתכן!

ובכלל, בשנה וחצי האחרונות של הקורונה התרחשו כל כך הרבה אירועים שלא יכולים לקרות, כך שאי אפשר לומר על שום דבר שהוא לא אפשרי. הכל אפשרי, אפילו התסריט הפנטסטי של הגאולה. לחיים!

הרבי דיבר בשנים האחרונות רבות על הצורך לפקוח את העיניים, לראות את פעמיו של המשיח ולשמוע את פסיעותיו. עוד בשנים הראשונות אמר הרבי שמי שיסתכל על מהלך ההיסטוריה כולה, יראה שאנו באופן עקבי הולכים ומתקרבים לביאת המשיח.

בשנת תש"ה הרבי כותב במכתב כי כל שלב בחיינו הוא צעד לקראת ביאת המשיח. ואף שנראה כי מדור לדור הלכבות מתמעטים ואנו חווים ירידת הדורות, האמת היא שגם זה חלק מהתהליך המוביל לביאת

התקרבות העולם לגאולה בכל צעד ושעל. לחיים!

שמעתי משליח הרבי בצרפת, ר' חיים מלול, סיפור ש'פותח' המון דברים: **הוא נסע לרבי עם קבוצת צעירים מצרפת כשהוא עוד היה בחור לפני חתונתו, ועל קבוצתם נמנה בחור אחד שלא היה לגמרי נורמלי.** הוא היה הולך תמיד כשבחיקו קלסר וטען לכל מי שרק היה מוכן לשמוע שהוא המשיח. מיותר לומר שהיה לו לכך הוכחות למכביר, החל מפגישות תכופות עם אליהו הנביא ועד לחלום על המשיח שבו הוא נתן לו את נשמתו ובכך הפך אותו למשיח.

אותו בחור הגיע לרב גרונר וביקש להיכנס לרבי ליחידות. המדיניות הייתה שהכניסה לרבי נעשית ללא תנאים, כך שכל מי שחפץ בכך נכנס לרבי. כאשר הנכנס לרבי התעכב מעבר למקובל, הרב גרונר היה פותח את הדלת, מנסה לעמוד על המצב לאשורו, ואם הבין שזמנו היקר של הרבי מחייב לסיים את היחידות, היה רומז לנכנס שעליו לצאת.

הרב גרונר שזיהה כי מדובר בבחור לא גרתי וחשש שהוא 'יתקע' בבחור הרבי זמן רב, ביקש מר' חיים מלול הדובר צרפתי שיעמוד אתו על יד חדר הרבי, ובאם הוא אכן יתעכב, שינסה להבין מדיבורם האם הגיע העת לסיים את היחידות.

הגיע מועד היחידות והבחור דגן נכנס לרבי. בשלב כלשהו ביקש הרב גרונר לדעת האם עליו לדאוג לסיים היחידות, הוא פתח את הדלת ור' חיים מלול שומע אותו אומר לרבי: "הרבי בוודאי יודע שאני המשיח". אנחנו היינו צוחקים או במקרה הטוב שולחים אותו לקבל עזרה מקצועית, אך הרבי הקשיב לו ברצינות ושאל: "אתה מניח תפילין?" לא, השיב. "מן הסתם אתה מביין שהמשיח צריך להניח תפילין", המשיך הרבי. והבחור מיד קיבל על עצמו להניח מעתה תפילין.

"ומה עם כשרות? כשאוכלים מאכל לא כשר", המשיך הרבי, "הוא נעשה חלק מהדם והבשר של האוכל, כך שעל המשיח להקפיד על אכילה בכשרות". הרבי לא סיים בכך ושאל אף על שמירת השבת, ומשענה הבחור שהוא איננו שומר שבת, הורה לו הרבי לקנות קיצור שולחן ערוך ולשמור את ההלכות, בנמקו כי על המשיח לשמור שבת.

ואז סיכם הרבי ואמר: "עשה את הדברים האלה ואחר כך תחזור אליי ונדבר ביחד מה עוד צריך לעשות ואז תהיה משיח!"

הבחור יצא מהיחידות. הבחורים עמדו סקרנים לדעת מה היה, והוא בפנים קורנות אמר להם: "הרגשתי שאתם לא לגמרי מאמינים לי שאני הוא המשיח, אך הרבי הסכים אתי! אני משיח!"

על פניו, מה שבעצם היה כאן זה ניצול כל מצב להוספה בקדושה. אם האיש חושב שהוא המשיח, יש לראות בזה מבוא לקיום מצוות ולפעול שניח תפילין, ישמור כשרות ושבת. אבל יש כאן נקודת עומק:

בספר מאור עיניים מובא בשם הבעל שם טוב שבכל יהודי יש ניצוץ משיח! והרבי מוצא לכך ראיה פשוטה: כשפותחים את ארון הקודש בראש השנה, יום כיפור ובחגים אנו אומרים את נוסח הבקשה 'ריבונו של עולם' ואנו מבקשים, בין היתר, שיתקיים בנו הכתוב "ונחה עליו רוח ה', רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ה'", בשעה שזהו פסוק המכוון למשיח!

זה מה שאמר לו הרבי "ואז תהיה משיח", שכן ברגע שייצא מעצמו, ישנה הרגלים ויתחיל להניח תפילין, לשמור כשרות ושבת, הדבר יגלה את הניצוץ משיח שבו. בכל יהודי יש ניצוץ משיח המתחנן אליו ומבקש: תגלה אותי! תפתח אותי! תאיר אותי!

בכל פעם שאנחנו יוצאים מעצמנו, אנחנו גואלים את עצמנו מהשלשלאות והכבלים שאנחנו יצרנו לעצמנו! וביציאה הפרטית שלנו מגלות לגאולה, אנו מזרזים את הגאולה הכללית. לחיים!

מישהו סיפר איך באחד הימים בתו בת הארבע, ההולכת לגן חב"ד, ניגשה אליי ושאלה: "אבא, אני מאוד רוצה לעזור, מה אני יכולה לעשות?" עוד בטרם קיבלה תשובה היא הזדרזה ואספה במרץ את הצעצועים שהיו פזורים בכל הבית, עזרה לאמה בסידור המטבח ועוד. מה קרה היום? הרהר לעצמו. מניין בא הרצון הזה לעזור? אולי הגיע

הזמן שגם אני אעשה איזושהו שינוי, חשב בחיך.

מאוחר בלילה, הילדה כבר מזמן הלכה לחדרה, האבא עבר על יד החדר שלה ולהפתעתו הוא שומע שהיא מדברת. הוא פתח את הדלת כדי חרף דק והנה הוא רואה את המחזזה הבא: בתו עומדת כשידיה פרושות לצדדים והיא מונה את כל המעשים הטובים שהיא עשתה לאורך אותו יום.

בכל פעם שהיא אמרה מעשה טוב, היא הורידה מעט את יד ימין כאילו הדברים הטובים מוסיפים משקל על ידה והיא יורדת אט אט מפאת כובד משקלם. לצד המעשים הטובים הזכירה הילדה גם מעשים לא טובים, כשכל מעשה לא טוב מוריד מעט את ידה השמאלית. אחר כך היא החלה מספרת על מצוות שחברות שלה עשו, ידה הימנית כבר כמעט הגיעה עד למטה, ואז היא קראה בהתלהבות: "צד הקדושה ניצח! הקדושה ניצחה! משיח אתה צריך לבוא!"

"התרגשתי נורא", מספר האבא. לא רציתי להפריע לה ולמחרת קראתי לה, הושבתי אותה על ידי ושאלתי "מה היה כל העניין אתמול בחדרך?". "הגננת סיפרה לנו שאנחנו צריכים להביא את המשיח וכל מעשה שאנו עושים מקרב את המשיח!" השיבה בפשטות. "צחקתי ובכיתי" אמר האבא. "צחקתי באושרי מהתום והחן שלה! ובכיתי מהמחשבה מה היה אילו אנחנו היינו לוקחים את הדברים ברצינות שכזו ובפשטות שכזו!"

הרמב"ם הרי פוסק שמעשה אחד יכול להיות זה שיכריע את העולם כולו לכף זכות! אז בואו ניקח על עצמנו דבר או שניים שיעזרו להכרעת הכף, ונאמץ לנו חשיבה גאולתית. לחיים!

למרכז זהות דרוש/ה מנהל/ת

הגדרת התפקיד:

- קשר עם ביה"ס לתיאום פעילויות
- גיוס והנחיית עובדים בשכר
- להעברת הפעילויות בביה"ס
- שיווק וניהול המרכז
- עבודה מול ספקים

דרישות:

- תואר ראשון
- ניידות
- חשיבה יצירתית
- גמישות וזמינות
- מגורים באזור המרכז

העבודה במרכז הארץ, להיקף משרה של 50%

קו"ח יש לשלוח לכתובת:

zehut3637@gmail.com

איך אוכל להפוך את חופשת הקיץ למשמעותית?

ההתפתחות המשמעותית ביותר של תלמיד ישיבה מבחינה תורנית יכולה להיות בתקופת 'בין הזמנים' דווקא. תקופה שבה אין מחויבות וסדרים שמגדירים את הלימוד, יכולה לתת מרחב שבו הנפש פורצת קדימה. אלו שהדבר מתאים להם ומפתח אותם, יכולים לראות בזה תקופה מיוחדת לפריצה לעומק ספיגת התורה.

אצל אחרים זו הזדמנות לעסוק בתחומים שהשגרה לא מאפשרת, והחופשה נותנת מרחבים לאזורים חדשים ושערים מיוחדים יכולים להיפתח. יש שאצלם תקופה זו מיוחדת להם להעמקת אהבת ארץ ישראל בכניית יישובים, בעבודות חקלאיות ובטיולים. זו גם תקופה שבה התא המשפחתי מקבל חיוק גדול כי יש יותר פנאי לקשר רחב ועמוק יותר. אלו רק דוגמאות לדברים שבהם ניתן למצוא משמעות דווקא בתקופת הקיץ.

למה יש זמנים שאני מרגישה יותר קרובה לה' וזמנים שאני מרגישה יותר רחוקה?

יכולות להיות לכך מספר סיבות, ונמנה שתיים יסודיות. האחת - זה לא תלוי בנו. נפש האדם אינה בריכה שהמים עומדים בה אלא נהר שיש בו עליות וירידות, גלים ושינויים, וזה טבעה. אפילו על המלאכים אומר הפסוק "החיות רצוא ושוב", כלומר שאפילו אצל פמליה של מעלה יש תנודות, קל וחומר אצל האדם.

אחת התורות הנפלאות שלימד רבי נחמן מברסלב היא שצריך להיות בקי ברצוא ובקי בשוב, כלומר ללמוד איך להתנהל נכון בכל הקשר. ובניגוד לאינטואיציה, דווקא כשאדם עולה למעלה הוא צריך לדרוש מעצמו יותר ולא לנוח על זרי דפנה, וכשהוא יורד הוא צריך לחוש שהקב"ה קרוב אליו, אוהב אותו ורוצה בעבודתו גם במצבו.

הסיבה השניה היא בשל אירועים שעוברים עלינו: לפעמים בתוך הנפש וכתוצאה מבחירותינו - וכמו שאמרנו חז"ל, "מצווה גוררת מצווה ועבירה גוררת עבירה", כלומר שעבירה גוררת הסתרת פנים ומצווה גוררת הארת פנים; ולפעמים באירועים חיצוניים, דברים טובים שמתרחשים מעוררים בנו אהבה והודאה לה', וזמנים מצערים יכולים להפיל את רוחנו. ועל כך אומרת התורה את העצה לאהוב את השם "בכל מאודך" - בכל מידה שמודד לך, הווי מודה לו במאוד מאוד.

באיזה גיל נכון להתחיל ללמוד ספרים עמוקים?

אין בתי המדרשות שווים בעניין הזה ואין האנשים שווים בעניין הזה. בשאלות כאלה אדם צריך ללכת אחרי רבותיו, ונכון שבדורותינו רבו בתי המדרשות שמלמדים עניינים עמוקים גם בציבור רחב וגם בגיל צעיר. ובכל זאת, בכל בית מדרש יש כללים, ואדם צריך ללמוד מרבו את הדרך שלו. ומלבד זאת, לא לכולם ההכרעות שוות, ונכון להתייעץ עם רבתיך מה מתאים לך.

באופן כללי אמר מרן הרב קוק זצ"ל שכשאדם רואה שהלימוד בעניינים העמוקים מגביר את יראת השמיים, את החשק שלו לעשיית המצוות ואת הקישור הפנימי לתורה וללימודה, זה סימן שהדברים הם מיסודות ההתפתחות שלו.

מסלול בית מדרש / מדרשה בראשות הרב יוסף צבי רימון

מבחן תיל / פסיכומטרי

ימי לימוד מרוכזים

רמת לימודים גבוהה

אחוז השמה גבוה

מערך מלגות רחב

International Program: Computer Science Business Administration

*תואר של האוניברסיטה העברית

ההרשמה עומדת להסתיים
בואי ונתאם יעוץ אישי בזמן ובמקום שנוח לך!

< הפקולטה למדעי החיים והבריאות
B.Pharm רוקחות **חדש!**
B.S.N סיעוד
B.Sc. ביואינופורמטיקה

< הפקולטה לניהול B.A.
חשבונאות ומערכות מידע
תואר ב-3 וחצי שנים **חדש!**
מנהל עסקים

< הפקולטה להנדסה ומדעי המחשב B.Sc.
פיזיקה שימושית / הנדסת אלקטרו-אופטיקה
הנדסת חשמל ואלקטרוניקה
הנדסת תוכנה
הנדסת מערכות תקשורת
הנדסת תעשייה וניהול
מדעי המחשב

< תואר שני
DATA MINING M.Sc. כריית מידע
M.Sc. פיזיקה יישומית / הנדסת אלקטרו-אופטיקה
M.S.N סיעוד: רפואה פנימית
Nurse Practitioner + M.S.N סיעוד

המרכז האקדמי לב

3239*
www.jct.ac.il

קמפוס טל
בית הדפוס 7
גבעת שאול
ירושלים.

קמפוס לב
הוועד הלאומי 21
גבעת מרדכי
ירושלים.